If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn circulation 17,300
Issued every Tuesday
Subscription rate:
For members yearly $0.84
For nonmembers $1.00
Foreign Countries $3.0
Telephone: Randolph 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act ob August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Združenih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 17,300 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto.....$0.84
Za nečlane $1.00
Za inozemstvo $3.00
NASLOV
uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 27. — No. 27. CLEVELAND, O., 6. JULIJA (JULY), 1926. Leto XII. — Volume XII.

K. S. K. J. ŠTEJE 30,000 ČLANOV

NAMEN DOSEŽEN!

KONVEČNA KAMPANJA ZAKLJUČENA.

V številki 26 Jednotinega "Glasila" z dne 11. novembra, 1925 je bilo na prvi strani zapisano: **"K. S. K. J. šteje 27,436 članov."**

Dne 25. novembra lanskega leta je bil priobčen v "Glasilu" oklic članom in članicam brata glavnega predsednika pod naslovom: **"Naprej do dosege 30,000 članstva!"**

Brat glavni predsednik je določil pet nagrad, onim članom in članicam, ki bodo priporočili največ novih članov in članic za dosego zaželjenega števila članstva.

Glavni odbor je pri seji januarja meseca t. l. z navdušenjem pozdravil oklic brata glavnega predsednika od njega razpisane nagrade in njegovo radodarnost.

Celokupnega glavnega odbora želja je bila, da se doseže število 30,000 članov in članic. Zato je bilo določeno, da ostane prosta pristopnina za novo pristople do prihodnje konvencije. Ravno tako so bile določene nagrade za članstvo in za društva, kakor so bile v veljavi v jubilejni kampanji.

Kampanja je bila od brata glavnega predsednika določena z 1. decembrom, 1925, z namenom, da se do prihodnje konvencije zaželjeno število doseže.

Zato si štejem v izredno čast, da mi je dana prilika poročati, da smo dne 30. junija t. l. dosegli naš cilj.

K. S. K. JEDNOTA ŠTEJE 30,000 ČLANOV IN ČLANIC!

Rafko Zupanec, ml., dijak višje katoliške šole krščanskih bratov (De La Salle High School), in sin sobrata Rafko Zupaneca, organista cerkve sv. Jožefa, ki je pristopil v Mladinski oddelek društva sv. Janeza Krstnika, št. 143, Joliet, Ill., se ponaša z ono častno številko, ki je dopolnila zaželjeno število 30,000 članov in članic.

V kratki dobi sedmih mesecev se je število članstva naše Jednote pomnožilo za več nego **2,500 udov.** To je dokaz, da se naše članstvo zaveda svojih dolžnosti, naš narod visoko ceni K. S. K. Jednoto in da imamo pridne in delavne društvene uradnike in uradnice.

Zaradi tega si štejem v dolžnost, da izrečem prav prisrčno hvalo vsem glavnim kakor tudi društvenim uradnikom in uradnicam, vsem članom in članicam in sploh vsem, ki so iz pravega in dobrega namena agitirali in pridobivali nove člane in članice. Naj dobri Bog njih trudapolno delo blagoslovi in stotero poplača!

Z bratskim pozdravom.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 1. julija, 1926.

Krajevnim društvom, bratom in sestram!

Vrnivši se iz velikega Evharističnega kongresa v Chicagu, vam dragi bratje in sestre prinašam iskrene pozdrave v imenu vseh onih, s katerimi smo se sestali in razgovarjali; pa tudi v imenu Onega, kateremu v počast se je ta kongres vršil. Zelo me veseli, da se je te veličastne manifestacije vdeležilo tako veliko članov in članic naše Jednote iz vseh delov Združenih Držav. Tamkaj v Chicagu in Mundelein smo se v gorečih molitvah spominjali tudi vas, ki se niste mogli vdeležiti tega kongresa.

Natančno opisati to vzvišeno in največjo katoliško slavnost mi je nemogoče; vzelo bi preveč časa. Gotovo ste o nji veliko čitali v slovenskih, osobito pa v angleških listih, tako tudi o namenu, čemu se je ta nepopisna manifestacija in slavnost vršila.

Za danes naj vas tudi jaz opozorim na nekaj važnega, in sicer na program, ki se bo vršil še nadalje za nas Slovence po raznih naših naselbinah širom Amerike.

Za nas je zelo važno, da smo o priliki velikega Evharističnega kongresa bili tako srečni, da smo dobili v svojo sredo svojega nekdanjega cerkvenega vladiko Rt. Rev. Dr. Anton B. Jegliča, knezoškofa iz Ljubljane, vsem znanega in zelo priljubljenega cerkvenega kneza in velikega dobrotnika našega naroda v domovini, katerega je privedla sama ljubezen do nas semkaj v Ameriko, da bo pri tej priliki obiskal razne slovenske naselbine širom Unije.

To lepo in prvo priložnost moramo bratje in sestre vporabiti. Kaj takega še nismo in ne bomo več doživeli. Zato apeliram na vas, da se kot ljubitelji sv. vere, svoje rojstne grude in zaslužnih veljakov zavedate in pokažete kot en mož, kot ena družina in kot en narod!

Med seboj imamo velikega moža, najbolj spoštovanega sina Slovenije. Prišel nas je obiskat, čeravno gre že v 77. leto. Ves je še poln življenja, veselosti in ljubezni za blagor vernikov, kar vedno izraža s svojimi bodrilnimi besedami. Dasiravno težavne, vendar hrabro in pogumno potuje od naselbine do naselbine, da obišče svoje nekdanje birmance in svoje nezabne domačine. Zato pa dragi mi bratje in sestre, ne zamudite te redke prilike. Pridite skupaj, kjerkoli vam je mogoče; kjerkoli se bo mudil veliki ljubljanski škof Dr. A. B. Jeglič, da mu izkažete svojo vdanost, spoštovanje in ljubezen. Že sivolasi ljubljanski škof je vkljub napornemu potovanju to storil za nas; storimo tudi mi nekaj stopinj zanj in pridimo k njemu, če je tudi treba nekaj milj potovati, samo da ga vidimo in da slišimo bodrilne besede iz njegovega ljubezni kipečega srca.

Natančen program o škofovem potovanju je bil priobčen že v zadnji številki "Glasila" na prvi in šesti strani. Če bo v tem morda kaka prememba, bo vse brzojavno naznanjeno in v listih priobčeno.

Cenjeni mi bratje in sestre! Na priobčen poziv glavnega odbora ste se za Evharistični sklad K. S. K. Jednote lepo odzvali. Iz današnjega (III.) izkaza je razvidno, da znaša dosedaj ta sklad lepo svoto $1,954.46. Darovali ste po svoji zmožnosti vkljub temu, da so vas, kot katoličane že prej javno napadali naši verski nasprotniki, bogotajci in "naprednjaki;" in napadajo vas še sedaj! Čast vam, ker se za te napade ne zmenite! Napadli niso samo vas, ampak tudi samega Boga v Presveti Evharistiji. To delajo še sedaj po onem veličastnem kongresu, ker jih vest peče. Zaničujejo in napadajo tudi uglednega ljubljanskega škofa; to delajo kot narodnjaki, prosvitljenci in človekoljubi?!

In ker delajo ti verski odpadniki vse to iz zgolj hudobije, je torej nas katoličanov dolžnost, da storimo vse, kar moremo, da dostojno počastimo našega vladiko in vse cerkvene dostojanstvenike, ki so prišli ž njim. Potoval bo po Ameriki še en drug cerkveni prelat, misijonski škof Dr. Janez Gnidovec iz Prizrena (Skoplja). Šel bo po drugi poti kot misijonar; zatorej se priporoča, da tudi njega povsod počastite in sprejmete, kajti njegov namen je plemenit, za katerega se je vsega Bogu daroval. Tako boste tu in tam slišali in videli še velike naše slovenske katoliške stebre, na primer kanonika Dr. Mihaela Opeka, najboljšega pridigarja današnje dobe v Sloveniji, ki je že tudi v našem "Glasilu" priobčil dosti svojih krasnih govorov. Potem imamo tukaj profesorja na državni realki v Mariboru, Rev. Ivan Bogovića, kateheta iz Kranja Rev. Josip Žužka, Rev. Alojz Markelca, ekonoma v Škofovih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano in še več drugih častitih gospodov župnikov iz Slovenije; vsi ti vam bodo radevolje kaj zanimivega iz stare domovine povedali. Če drugi sramote našo velike može, ki delajo za izobrazbo našega naroda, za vero in Boga, jih bomo pa mi s tem večjim spoštovanjem sprejemali in počastili. Milijonska množica vernih katoličanov je od 20. do 24. junija v Chicagu enotno pozdravljala in priznavala svojega Boga in Stvarnika v Presveti Evharistiji. Med temi so bili največji in najbolj ugledni možje današnjega sveta.

Vse ameriško časopisje je hvalilo in povzdigovalo ta verski ideal in soglašalo s tem, kar je v imenu sv. Cerkve slavil ves katoliški svet. Omenil sem že, da si je le par duševnih revežev (slovenskih urednikov), drznilo zagnati kamen na sv. Evharistijo; in to so žalibog naši slovenski verski odpadniki. Tem bomo še odgovorili. Za enkrat jih obsoja ne samo ameriška katoliška javnost, ampak tudi ameriški nekatoličani; to so oni, ki znajo ceniti versko svobodo in prepričanje v tej deželi.

Dodatek: Na seji meseca januarja t. l. je glavni odbor K. S. K. Jednote sklenil, da naj Jednota nabira svoj sklad za dostojen sprejem naših milih gostov iz domovine in da se jim da oficijelnega zastopnika Jednote na njih potovanju. Dne 22. junija je v Chicagu se mudeč glavni odbor, broječ osem glavnih uradnikov določil in ukrenil, da se pošlje enega glavnega uradnika s škofom Jekličem, ko bo te dni potoval proti zapadu. Škofa bo spremljal naš duh. vodja Rev. Oman in obiskal tudi naša krajevna društva v onih naselbinah. Vsled tega so vsa ta društva prošena, da se na dan sestanka ali prihoda odzovete v velikem številu; povabite pri tej priliki še druge rojake na vdeležbo kjerkoli se bomo mudili. Ker smo katoličani, je torej naša dolžnost, da se kot taki javno zavedamo, neoziraje se na to, kar drugi iz hudobije napram nam in sv. veri pišejo.

S sobratskim pozdravom

Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. J.

BOGOKLETNIKOM.

'PROSVETA' SE JAVNO NORČUJE IZ EVHARISTIČNEGA KONGRESA IN BOGA

Že več tednov pred velikim 28. Evharističnem kongresom v Chicagu se je list "Prosveta," glasilo S. N. P. Jednote v svoji peklenski zlobnosti v kolonah Zarkometa javno norčeval iz tega kongresa. To prireditev je urednik označenega lista nazival s "cirkusom" itd. Zaslužil je že tedaj primeren odgovor, toda na izrecno željo kardinala Mundeleina ni noben katoliški list reagiral na tozadevne napade od strani protiverskih listov.

Zdaj, ko je ta največja katoliška manifestacija v svetovni zgodovini že za nami, in se je tako sijajno vršila ter zaključila, zdaj nas pa veže naša verska dolžnost, da posvetimo par vrstic listu "Prosveta" v odgovor. Ta odgovor prinašamo vsled tega, da bo na stotine naših članov, spadajočih tudi k S. N. P. Jednoti, znalo, kake bogokletneže imajo pri uredništvu "Prosvete," katere tudi verno članstvo plačuje. To navajamo vsled tega, da bo javnost znala, kako znajo pri označeni Jednoti ceniti popolno versko svobodo med članstvom, ki jim je na podlagi Jednotinega charterja zajamčena.

Ne samo, da je "Prosveta" blatila Evharistični kongres še predno se je isti vršil, blatila ga je na nečuven način tudi med kongresom in po zaključku istega.

Dne 21. junija zvečer se je vršil v dvorani S. N. P. Jednote nekak protestni shod čeških in slovenskih brezvercev. Za ta shod je delala "Prosveta" veliko reklamo. Na tem shodu se je sestavilo nekako resolucijo in isto poslalo tudi v imenu Slovencev guvernerju države Illinois in županu mesta Chicago. Večje sramote slovenski brezverci v Chicagu niso zamogli našemu narodu storiti, kakor s tem shodom. Manjka nam pravega izraza, da bi zamogli to početje pravilno kritizirati.

Na minuli Evharistični kongres je došlo po sodbi velikih chikaških angleških dnevnikov okrog 750,000 do en milijon romarjev, od blizu in daleč; iz celega sveta. Došli so najvišji cerkveni prelatje, lajiki vseh uglednih stanov: guvernerji, senatorji, najvišji zvezni sodnik Butler, delavski tajnik Davis, predsednik republike Haiti itd. itd. Ali so došli ti veliki gospodje v Chicago, da se vdeleže "cirkusa," ali po vašem izrazu: večdnevnega humbuga? Sam predsednik Združenih Držav, Coolidge je poslal zborovalcem tega kongresa po delavskem tajniku Davisu svoj brzojavni pozdrav. Ali je torej predsednik Coolidge tudi humbugar?

Radovedni smo, kak odgovor ste dobili od guvernerja Smalla in od župana Deverja na oni vaš protest proti Evharističnem kongresu? Če je ona zlobna budalost sploh došla na pravo mesto, si je vsakdo mislil, da so se vam možgani zmešali. Radi vašega protesta se je kongres vseeno vršil in sijajno zaključil, in katoliška Cerkev se tudi še ni podrla.

V Ameriki izhaja na tisoče listov v 20 raznih jezikih. Vsi ti listi, osobito angleški so o minulem Evharističnem kongresu pisali jako veliko, laskavo, dostojno in lepo. Celo listi, kojih lastniki so judje, protestatje in framazoni. Samo en češki list in par slovenskih cunj se je naravnost norčevalo iz te velike katoliške manifestacije. Rdečica nas je oblivala, ko smo kaj takega čitali v našem rodnem jeziku. Eden izmed starokrajskih romarjev (ugledna oseba), se je o tem sledeče izjavil:

"Tamkaj v stari domovini imamo zlobne in hudobne ljudi. Da imate pa tukaj v Ameriki še večje zlobneže in zasramovalce sv. vere — tega si nismo predstavljali."

S tem je mislil dotičnik urednika "Prosvete," ko je čital v št. 149 in 150 tako bogokletstvo.

"Prosvetarjem" ne more iti v glavo, čemu je med zaključno procesijo v Mundeleinu 15 minut deževalo? Na kongresu na Dunaju je bila ploha tri dni. Ves čas chikaškega kongresa je bilo najlepše vreme. Ona ploha je trajala samo malo časa, nakar je nastalo zopet solnčno vreme. Kako na peklensko zvit in lažnjiv način je "Prosveta" pisala o tej procesiji kar na prvi strani, bi si kaj sličnega ne mogel izmisliti največji odpadnik od vere. Celega poročila ne bomo na tem mestu priobčili, pač pa nekaj bogokletnih izrazov. Napis tega izmišljenega poročila se je glasil v št. 149 sledeče:

"Vremenski bogovi iztresli jezo nad evharističnim kongresom."

"Vsi romarji premočeni do kože." Tudi "evharistični gospod in kralj" — kakor imenujejo katoličani tisti PIŠKOT — je bil moker!" itd.

Urednik "Prosvete" imenuje torej Presveto Rešnje Telo ali Evharistijo "piškot." To navaja še večkrat " . . . včeraj je pelo v Mundeleinu en milijon grl slavo piškotu, pardon — gospodu kralju" — "Toda vrnimo se h kardinalovi trditvi o navzočnosti "gospoda." In vzemimo, da je bil Jezus res navzoč v četrtek popoldne v tistem piškotu, ki se je nahajal v nekakem prcepu dragocene monštrance, ki jo je nosil papežev legat, Italijan Bonzano. Če je bil torej Jezus res v tisti monštranci, je bil premočen, kakor je bil do kože premočen kardinal Bonzano in vsi romarji" — "Pod velikim baldahinom je nosil Bonzano v monštranci nekak piškot, kateri je tvoril središče vsega večdnevnega humbuga."

Največjo zlobnost in laž je pa "Prosveta" priobčila v št. 150, ko je o zaključku kongresa ponovno pisala na prvi strani sledeče:

"Božjepotni prostor v Mundeleinu kot bojišče — Po tleh leže zmečkani ženski klobuki, ježniki in čevlji. Velika monštranca, katero so vozili v procesiji, je tudi doživela žalosten konec v jarku.

"Chicago. — Velika ploha s točo, ki je v četrtek navalila na polmilijonsko maso romarjev v Mundeleinu ob zaključku evharističnega kongresa, je ostavila kupe spominov na neljubi prizor, ko je 'Bog namočil samega sebe.' Avtomobilisti poročajo, da ob cestah leži polno ženskih klobukov in čevljev pogaženih in blatnih. Ves kraj izgleda kakor bojišče, na katerem se je človeška masa, zajeta kakor v pasti, zaman borila s furijo elementov, ki ne poznajo ne pravičnih in ne krivičnih.'

"Nesreča je zadela tudi veliko monštranco, katero so vozili v procesiji — kar je vsekakor nečuveno. Ko je ploha razgnala romarje in zaključila ceremonije, so monštranco naložili na pet-tonski truck z namenom, da jo odpeljejo kam v skladišče in čez dve leti pošljejo v Avstralijo, kjer se vrši prihodnji evharistični kongres. Muhasti truk je pa na mokri cesti zdrsnil in se prevrnil v graben z monštranco vred. Velika monštranca se je zdrobila na kosce. Škandal!"

Kdor je bil osebno navzoč pri tej veličastni procesiji, lahko trdi, da je ta trditev največja laž. Kardinal Bonzano je koračal v procesiji pod velikim baldahinom, torej ni mogel biti moker. Poročilo o nesreči monštrance, je iz trte zvita in peklenska laž.

Kakor že omenjeno, smo nekaj teh točk poročila iz "Prosvete" na tem mestu vsled tega priobčili, da bo ves verni ameriški slovenski katoliški svet znal, kako podle duše in kak izmeček človeštva zavzemajo uredniška mesta pri "Prosveti," glasilu S. N. P. Jednote.

Skoro še večji bogokletni članek je prinesla "Prosveta" v št. 150 na zadnji strani pod naslovom: "Kaj je evharistija."

(Dalje na 2. strani)

BOGOKLETNIKOM

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Pero nam ne dovoljuje, da bi ta članek ponatisnili. Rečemo samo toliko, da tako hudobnega napada in norčevanja naše največje verske skrivnosti — Presvetega Rešnjega Telesa — še nismo čitali v nobenem drugem jeziku.

Na tisoče in tisoče članov S. N. P. Jednote je na zadnjo uro prejelo sv. Popotnico. Urednik "Prosvete" se torej iz vseh teh pokojnih članov in članic direktno norčuje, ker naziva Presveto Rešnje Telo s "črvivim piškotom." Naziva jih z "bogojedci" itd.

Člani in članice S. N. P. Jednota! Ali boste še v bodoče dopuščali, da bo vaš brezverski urednik blatil to, kar vi tako visoko cenite in spoštujete? Ali boste še v bodoče trpeli, da bi vaš urednik blatil pijeteto pokojnih vaših članov, ki so mirno v Gospodu zaspali? Vzdignite se vsi, ki ste še verskega prepričanja, pa dvignite velik protest na društvenih sejah, da naj se takega urednika vrže iz glavnega odbora. Ali boste še v bodoče trpeli, da vam bo ena sama oseba v glavnem uradu jemala versko svobodo, katero vam ona Jednota jamči? Te besede polagamo osobito na srce onim članom S. N. P. Jednote, ki so zaeno tudi člani naše Jednote.

K sklepu naj omenimo še tale žalosten slučaj, ki priča, kako brezverski urednik "Prosvete" žali verski čut nekaterih članov. Ko je neki večletni član S. N. P. Jednote prečital gornje poročilo v "Prosveti," se je na glas zjokal in zdihnil: "O, mi nesrečniki! Kam nas je dovedla S. N. P. Jednota!"

Dotični član je svoječasno spadal k društvu sv. Barbare, potem k S. D. Z., nakar so ga z barantanjem privedli v brezversko S. N. P. Jednoto.

Društvena naznanila in dopisi

VAŽNO NAZNANILO

NA ZNANJE VSEM IZVOLJENIM DELEGATOM IN DELEGATINJAM TER GLAVNIM URADNIKOM K. S. K. JEDNOTE:

Vsak delegat ali glavni uradnik, kateri želi, da se mu preskrbi stanovanje za časa konvencije v Pittsburghu, Pa., se naj javi pismeno na sobrata JOSEPH VALENČIČA, 4602 STANTON AVE., Pittsburgh, Pa.

Vsaka delegatinja ali glavna uradnica pa se naj obrne na MISS JUSTI LOKAR, 4908 HATFIELD ST., Pittsburgh, Pa., katera bosta preskrbela vse potrebno glede stanovanja.

Za slučaj kakšnega drugega pojasnila pa se obrnite na tajnika pripravljainega konvenčnega odbora: V. BESAL, 5406 BUTLER St., Pittsburgh, Pa.

—o—

Naznanilo.

Iz urada društva Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O., se naznanja vsem članicam, da se bo prihodnja seja pričela dne 11. julija točno ob eni uri popoldne. Katera misli poslati asesment po kakem otroku, naj to stori malo prej, da ne bodo otroci seje motili. Kakor hitro bo seja zaključena, gremo vsi na Oakwood park na piknik. Vabljene ste vse, brez izjeme, da bo gotovo vsaka prišla, kakor tudi vsi otroci iz mladinskega oddelka.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se kupi iz društvene blagajne, kar se bo potrebovalo za piti in jesti; imele bomo tudi več stvari za razvedrilo, na primer katera zna dobro teči, pa ne z visokimi petami; mogoče bi ji pri tem še peta odletela, ker ni sama ravan. Prihodnjič bom opisala kaj več. Vabimo tudi kakega glavnega uradnika za sprejem novih članic, deset po številu. Kaj pa sobrat urednik? Mogoče vam dopušča čas, da pridete sem? Prav zelo bi nas veselilo.

Frances Tomazin, tajnica.

VABILO NA PIKNIK

Preteklo je že dalj časa, odkar je naše društvo sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill., priredilo kako veselico ali imelo kak piknik. Radi tega je bilo sklenjeno na naši zadnji seji, da društvo priredi velik piknik in sicer 11. julija, kateri se bo pričel točno ob 1. uri popoldne na Francinovi farmi na 10. cesti. Da bo pa nekaj zanimivega za vsakega, kateri se tega piknika vdeleži, že zdaj poroča odbor, da bo za vse preskrbljeno dovolj zabave, za starejše in mlade, za lačne in žejne. Omeniti moram, da društvo ima nekaj v "kotu," o katerem pravijo, da se ne sme govoriti, ampak kakor se sliši od našega "testarja," da je jako izvrstna pijača.

Naš izvrstni reditelj tudi poroča, da bo primaširal s svojo "Independent bando" in zaigral par domačih komadov. Torej vabimo vse Slovence in Slovenke, Hrvate in Slovake, da se vdeležé piknika; žal ne bo nobenemu.

Vsem članom se naznanja sklep društva, da se mora vsak član vdeležiti tega piknika, ako ne, plača nekaj v društveno blagajno.

Ker je ravno društvena seja dne 11. julija, radi tega naznanjam vsem članom, da bo društvena seja v soboto zvečer ob pol osmih, in sicer bo polletna. Prebral se bo polletni račun. Vsi člani so prošeni, da se vdeleže seje.

Torej ne pozabite piknika 1. julija ob eni uri popoldne!

Z bratskim pozdravom,

August Cepon, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO

društva Marija Pomoč Kristjano, št. 165, West Allis, Wis.

Kakor je bilo že omenjeno, priredi naše društvo svoj piknik v nedeljo, dne 18. julija ob 2. uri popoldne na vrtu rojaka V. Kocmuta, vogal Beloit Rd. in Woodlawn Ave.

Tukaj navajam pojasnilo, kako dospeti na piknikov prostor: Tiste, kateri se bodo peljali po Burnham St. kari, bodo čakali trucki na National in Woodlawn Ave., kjer se kara ustavi in bodo izletnike dopeljali na piknikov prostor. Dalje, na 53., National in Greenfield Ave. bodo tudi čakali avtomobili na one, ki se bodo vozili ali pripeljali z National Ave. karo.

Vse članice našega društva so prošene, da se zanesljivo vdeleže prihodnje seje, dne 11. julija in da vrnejo ostale tikete nazaj. Pri tej priliki tudi uljudno vabim vse naše članice, da se tega piknika vsaka gotovo vdeleži; ako katera izostane brez tehtnega vzroka, bo morala plačati en dolar globe v društveno blagajno na podlagi društvenih pravil in po sklepu članic zadnje seje. Torej ne prezrite te naše prireditve!

K sklepu v imenu društva uljudno vabim tudi vsa ostala cenjena društva v Milwaukee in West Allis, kakor tudi vse Slovence in Slovenke, da bi se v velikem številu vdeležili te naše prireditve.

S sosestrskim pozdravom,

Mary Arch, tajnica.

VABILO NA PIKNIK

Društvo Marija Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich., je sklenilo prirediti piknik samo za člane tega društva. Ker pa mnogo članov in članic ni bilo navzočih na zadnji redni mesečni seji dne 6. junija, se vam tem potom javlja, da bo na tem izletu vse prosto. Nadalje ste naprošeni oni člani, kateri imate svoje avtomobile, da bi sodelovali kolikor je mogoče, da bi spravili na ta izlet vse one člane, kateri se ne morejo vdeležiti nobenega piknika. Oni člani, ki so pa brez vseh sredstev, in jim ni mogoče nikakor dobiti svojega avtomobila, ste naprošeni, da javite do sobote večer pred piknikom do našega predsednika Joe Eleniča na 1444 Ferry Park, da bo potem on vedel preskrbeti zadostno število avtomobilov.

Dragi bratje in sestre, delujte vsi nato, da bodo navzoči vsi člani od našega društva in njih družine na tem izletu. Tukaj smo tako raztreseni po celem Detroitu, da nismo še nikdar bili skupaj, da bi se vsaj videli, kakšni smo. Namen tega izleta je torej, da se snidemo v prosti naravi, kjer se bomo o marsičem pomenili, ker kakor vam je vsem znano, nas je mala skupina proti našim nasprotnikom. Zatorej je potrebno, da se enkrat snidemo skupaj, in da nekoliko razmotrivamo o naši bodočnosti. Vsi člani in članice ste tudi naprošeni, ako kateri izmed vas ve za katere osirotele otroke, četudi niso naši člani, da jih pripeljete s seboj, ako pa to vam ni mogoče, da jih javite na zgorej omenjeni naslov, da se bo poskrbelo da pridejo tudi ti z nami, ker preskrbljeno bo za vse zadosti.

Torej z bratsko ljubeznijo vsi na delo, da bo vdeležba čim večja. Piknik se vrši na dobroznani Travnikarjevi farmi 11. Mile Rd., dne 11. julija. Pričetek piknika ob 9. uri dopoldne.

Vsi na svidenje v nedeljo, dne 11. julija na zgoraj omenjeni farmi!

Frank Hreščak, predsednik.

IZJAVA

Slišal sem, da se širi govorica, da sem se moral, oziroma da sem bil prisiljen odpovedati se tajništvu pri društvu sv. Alojzija, št. 47, zaradi onega mojega dopisa v št. 23 "Glasila," z dne 8. junija. To so tudi slišali nečlani našega društva.

Ako bi bila to resnica, ne bi bilo lepo za člane društva, da se kaj takega drugod govori. Ker je pa le gola laž, pa povem tistim Kranjcem, ki govore to laž, da je bila moja resignacija **popolnoma prostovoljna**; to se tudi lahko dokaže. Torej upam, da to zadostuje za enkrat. Mogoče bo pa veter še drugače pihal? Pridite vsi na sejo, ker novoizvoljeni tajnik ne more tajništva prevzeti in bo treba zopet drugega voliti.

Josip J. Kobal.

—o—

ZAHVALA

Podpisana se lepo zahvaljujeva slavni Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti za tako točno in hitro izplačano posmrtnino po najuni pokojni hčeri **Jennie Volkar.** Zahvala tudi cenjenemu društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., za izplačano pogrebno podporo in tako lepo vdeležbo pri pogrebu nepozabne najune hčere.

Vsem Slovuncem in Slovenkam širom Amerike toplo priporočava za pristop prvo in najstarejšo slovensko podporno organizacijo K. S. K. Jednoto, ker je v resnici prava podporna mati svojim članom in članicam.

Chicago, Ill., 25. junija, 1926.

John in Gertrude Volkar
stariši pokojnice.

—o—

Pittsburgh, Pa. — Ker je tako malo novic iz Pittsburgha, zatorej se jaz oglašam z mojimi skromnimi vrsticami.

Kar se tiče delavskih razmer, ne bom dosti poročal, ker niso dosti vredne kot po drugih velikih mestih. Toda kljub tem razmeram je naša pittsburška naselbina precej živahna. Vse se pripravlja na veliko (16) konvencijo K. S. K. Jednote. Tej konvenciji želim mnogo uspeha, ker spadam tudi jaz v to veliko organizacijo.

Pri tej priliki moram tudi naznaniti, da bo priredilo naše društvo sv. Štefana, št. 26, J. S. K. Jednote svoj redni izlet ali piknik v nedeljo, dne 11. julija na Math Petrovi farmi. Trucki bodo tja vozili od 10. ure dopoldne do 3. popoldne. Ustavili se bodo od 51. do 57 ceste in Butler St.

Radi tega društvo sv. Štefana, št. 26, J. S. K. Jednote uljudno vabi vsa bratska društva, kakor tudi vse rojake in rojakinje, da se tega izleta v polnem številu vdeleže, za kar se vam označeno društvo že v naprej lepo zahvaljuje. Torej na svidenje dne 11. julija!

S sobratskim pozdravom,

Joseph Maticich.

Na visokem morju, dne 18. junija. — S parnikom "Paris" smo že blizu kraja. Zbrana nas je velika skupina romarjev, oziroma potnikov, namenjenih v Slovenijo. New Yorku smo se sešli z rojaki iz Clevelanda in sicer: Mr. Frank Kenik, Mrs. Mary Kenik in Mrs. Frances Zulich. Vsi ti so nam izročili od našega Jednotinega predsednika sobrata Anton Grdina lepe pozdrave, tako tudi od drugih. Zato vsem tem iskrena hvala! Tukaj smo si podali roke, ter bomo vseskoz skupaj potovali do našega cilja — bele Ljubljane. Veseli smo, ker boljše tovaršije ne bi našli. Naših zabav in postrežbe na parniku ne morem opisati, ker bi bilo preveč. Omenim le to, da imamo finega francoskega "burgundca" vedno dosti na mizi in nam ni treba piti slane morske vode.

Jaz in moj sofaran Trebelan iz Sheboygana, Anton Ribič sva ustanovila začasni Protivolsteadov klub za uničevanje dobre kapljice. Ko naju strežnik vidi, kako vestno izpolnujeva to postavo, nama precej drugega nalije; škoda, da ne moremo tega parnika v Indianapolis premestiti! Velika obednica je preslikana s samo vinsko trto in grozdjem, da se njegov sok človeku še bolj zljubi.

Obedujemo pri devetih mizah po šest potnikov skupaj. Lepa hvala znani potovalni pisarni in slovenski banki v New Yorku Zakrajšek & Češark, ker nam je tako uljudnega in postrežnega uradnika z nami poslala. Ta je vse preskrbel, da Slovenci skupaj obedujemo. Zatorej rojaki, ako ste namenjeni v stari kraj potovati, potujte po francoski parobrodni črti s posredovanjem tvrdke Zakrajšek in Češark. Mi to linijo in tvrdko prav toplo priporočamo. Posebna usluga bo pa še za nas Štajerce, ker Zakrajšek in Češarkov uradnik potuje z nami prav do Celja: piše se Štefan Mohorko in je doma iz Slovenske Bistrice.

Naredili smo tudi načrt (če bo Božja volja), da se tudi vsi skupaj s tem parnikom nazaj v Ameriko vrnemo tja enkrat meseca avgusta. Morda se že vidimo v Pittsburghu na konvenciji?

Predno se izkrcamo iz parnika, vam doli podpisani vsem skupaj pošiljamo iskrene pozdrave. Srečni in zdravi nam ostanite vsi naši sorodniki in prijatelji!

Josip Gačnik, Mary Gačnik, Josephine Kronovšek, Anton Ribich, Frank Kenik, Mary Kenik, Frances Zulich, vsi člani K. S. K. Jednote.

—o—

TRETJI IZKAZ PRISPEVKOV za Evharistični sklad K. S. K. J.

Članstvo društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill. Nabiralec Frank Terlep: Darovali so: Frank Terlep $2. Po $1: Math Bučar, John Petrič, Josip Oven, Ana Oven. Po 50 centov: Mihael Žnidaršič, John Tomše, Frank Papeš, Frank Zupančič, John Krall ml., Filip Jamnik, Frank Mustar, Johana Mustar, John Imparl, Frank Skubic, Frances Bučar, Frank Plankar. Po 25 centov: Martin Lazar, John Krall st., Martin Kambič, Ignac Kukman, Joe Rakar, Uršula Kambič. **Skupaj $13.75.**

Društvo sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill. Nabiralci Mike Hrebec, John Lekan, Nick Zugel, Jos. F. Muhich, Frank Skul jr. Darovali so: Jos. F. Muhich $2, Ignac Papesh $1.50. Po $1: Jos. E. Kochevar, John Jakich, Frank Semrov, Simon Šetina, Frank Laurich, Albert Jurjevich, Jos. Sitar, Tomo Stefanich, Frank Petan, Peter Musich, Anton Marentich, George Luksich, Jernej Pirc, Andrej Kolman, John Podnar, Ignac Legan, Josip Fabijan, Frank Ferkole, Peter Rozich, Frank Skul jr., Frank Skul sr., Val. Ambroz, Math Golobitch, Henry Pluth, Peter Werdnik, Rud. Pozek, Albert Frederick, Mike Papesh, jr., Rud. Dietchman, Martin Zmajc, Anton Skul. Po 50 centov: Jakob Konte, Angela Knis, J. Avseck, John Lekan, Neimenovan, Jos. Starasinich, John Jontes, Leopold Vesel, Edvard Vesel, Rud. Mihelich, Geo. Jurejefčič, Steve Zuro, Frank Zelko, Math Madronich, Mike Papeš, Andro Tadey, Andrej Tadey, Frank Žužek, Joseph Rozich, John Rozich, Nick Rogina. Anton Korevec, 40 centov. Po 25 centov: Josipina Marentič, Andrej Janoš, Anton Kovač, Anton Skof, Mike Meteš, Matt Riblon, Ernest Minarich, Nick Skrtich, John Maček, Barbara Starasinich, Andro Vukanich, Frances Zugel, Nick Zugel, John Papež, Josip Bozich (Center St.) Neimenovana 40 centov. **Skupaj $50.**

Društvo Marije Sedem Žalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa. $5.

Društvo Vitezi sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., $25.

Društvo sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill., $20.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., darovalo iz blagajne $100. Predsednica označenega društva Mary Kobal nabrala še posebej $20, in sicer so prispevali sledeči: Po $2: Košnik Antonija, Dr. Jos. E. Uršich, Kaiser Mary, Bregantich Charles. Po $1: Krvin Pepina, Miroslavich Matilda, Katarina Schonta, Bildauer Jos., Salmich Jennie, Zupancich Joseph, Roblek Mary, Jurjovec Leo, Gottlieb Julia, Laurich Mary, Kukman Anton. Po 50 centov: Jorga Mary, Bonča Ana.

Društvo sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., darovalo $72.

Članstvo društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., $16.51.

Današnji izkaz	$ 322.26
Zadnji izkaz	1,632.20
Skupaj	$1,954.46

Iskrena hvala vsem nabiralcem in darovalcem!

John Grahek, blag. K. S. K. J.

Opomba uredništva: V prvem izkazu je bilo pomotoma poročano, da je daroval Frank Zabukovec iz Clevelanda znesek $1; pravilno se ima glasiti $2.

—o—

Častno priznanje naši slovenski banki.

Prva, edina in največja slovenska banka v Ameriki — The North American Bank and Savings Co. — v naši slovenski metropoli — Clevelandu — je prejela te dni od državnega bančnega departmenta priznalno pismo, da se je gorinavedeno banko stavilo v častno vrsto bank naše države Ohio (Roll of Honor Bank).

Državna postava namreč zahteva, da mora imeti vsaka banka najmanj 20 odstotkov rezerve v svrho protekcije njenih vlagateljev. Naša Slovenska banka je pa to prostovoljno preskrbela, da **znaša njena rezerva šest krat več, kakor postave določujejo.** Ta čast doseže samo ena banka izmed petih.

Rojaki in rojakinje v Clevelandu in drugod! Vlagajte torej svoje prihranke v označeno slovensko banko. Glavni urad te banke se nahaja na 6131 St. Clair Ave., podružnica pa na 15601 Waterloo Rd. Vse denarne vloge prinešene do 10. julija v označeno banko, bodo obrestovane že od 1. julija.

—o—

Sijajen sprejem knezoškofa Dr. Jegliča v Jolietu.

Joliet, Ill. — Tak sijaj in veličasten sprejem sprejem kakor ga je priredila knezu in škofu ljubljanskemu kaka slovenska naselbina, je mogoč samo v — Jolietu.

Okrog poldne v soboto, dne 19. junija je prišlo kakih trideset avtomobilov najlepše okrašenih, ki so nosili vsak svoj napis podpornih, cerkvenih in drugih kulturnih društev, po visokega gosta, kneza in škofa Dr. A. B. Jegliča v Chicagu k sv. Štefanu. Posebna delegacija z Rev. John Plevnikom, slovenskim župnikom v Jolietu na čelu, je prišla po škofa. Nekako ob dveh so naredili Jolietčani, katerih je bilo po številu blizu 100, špalir od slovenskega župnišča v Chicagu do avtomobila, v katerem se je vozil prevzvišeni škof. Ko se je prikazal prevzvišeni na vratih, tedaj so mu vsi navzoči zaklicali krepki: Živio! Nato pa se je začela avtomobilska parada pomikati izpred slovenske cerkve sv. Štefana ter je odpeljala proti Jolietu.

V Lemontu je pričakovala druga velika skupina Jolietčanov z avtomobili, kateri so se pridružili paradi in tako povečali veličastno parado, ki je na to krenila skozi Lockport na Broadway proti Jolietu.

Ko se je parada začela približevati Jolietu, so se že začuli jolietski zvonovi cerkve sv. Jožefa in so z milim in lepo ubranim potrkavanjem naznanjali naselbini in okolici, da prihaja visoki gost na obisk te slovenske naselbine.

Okrog cerkve na North Chicago St. je bilo vse zagrnjeno od pestre množice ljudstva, ki je v znak pozdrava mahala prihajajoči paradi s tisočerimi zastavicami ter vzkliknila polne radosti in veselja. Ko je prevzvišeni škof ljubljanski izstopil iz avtomobila, tedaj je zaorilo iz tisočerih grl: "Živio naš škof! Dobrodošli!" itd. Bil je veličasten prizor, ki bo ostal vsem v trajnem spominu.

Nato se je podal prevzvišeni škof in duhovščina proti župnišču, kjer so čakali odborniki številnih društev, kakor tudi cerkveni odbor in drugi, da so pozdravili v imenu fare in društev in naselbine visokega gosta.

Zatem se je prevzvišeni in duhovščina podala v cerkev, kjer so opravili zahvalne molitve in zapeli zahvalno pesem, nakar se je podelil sv. blagoslov z Najsvetejšim. S tem je bil zaključen glavni del sprejema.

Naslednje jutro ob 5. uri pa se je služila slovesna pontifikalna sv. maša, katero je daroval prevzvišeni škof Dr. Anton B. Jeglič sam ob številni asistenci domače in druge duhovščine.. Asistirali so kot dijakon Rev. Benigen Snoj, kot subdijakon Rev. Butala, kot archpriest Rev. V. Šolar in Rev. A. Horvath in Rev. P. Podbregar kot "deacons of honor" in domači g. župnik Rev. John Plevnik kot ceremonijar.

Nekaj posebnega je bilo slišati, ko je cerkveni pevski zbor prepeval pod vodstvom prof. R. Zupanca. Veličastno so donele velike mogočne orgije v veliki prostrani cerkvi sv. Jožefa.

Najlepši prizor pa je bil, ko je med sv. mašo pristopila k mizi Gospodovi cela fara. To je, kar je glavno pri katoličanih, kajti le pri obhajilni mizi se utrjujejo katoliški značaji in teh ne manjka v Jolietu.

Pridigo je imel prevzvišeni škof ljubljanski Dr. Jeglič sam pred sv. mašo. V ognjevitih besedah je prevzvišeni pozdravil 28. mednarodni evharistični kongres in ljudstvo pozivljal k pogostemu pristopanju k mizi Gospodovi. Njegove krasne očetovske besede bodo ostale vsem v neizbrisnem spominu.

Po zajutrku so se prevzvišeni škof in ostala duhovščina odpeljali nazaj v Chicago k veliki pontifikalni sv. maši, ki jo je daroval v Chicagu v škofijski stolnici Najsvetejšega Imena papežev legat kardinal Bonzano.

Lepe so bile te ure, ko je bival med nami jolietskimi Sloveci naš slovenski škof Dr. A. B. Jeglič, katerega ves slovenski narod, bodisi doma ali na tujem neizmerno ljubi, kot otroci svojega očeta. Prevzvišenemu škofu smo hvaležni za ta obisk, katerega ne bomo nikdar pozabili. Prisrčna hvala, Bog plačaj in Bog vas živi še mnogo let svojemu narodu, za katerega živite in trpite. **"A. S."**

—o—

Velika manifestacija katol. Slovence pri sv. Štefanu v Chicagu.

Chicago, Ill. — Take veličastne verske manifestacije, kakor so jo imeli dne 21. junija t. l. ameriški Slovenci pri sv. Štefanu v Chicagu ameriška Slovenija še ne pomni. Bilo je v resnici nekaj, kar udeleženci ne bodo nikdar pozabili. Kmalu po 6. uri zvečer začele so se zbirati pestre množice našega ljudstva od blizu in daleč. Okrog 7. uri zvečer je bil prostor okrog cerkve sv. Štefana podoben pravemu mravljišču. Ves blok krog cerkve je bil zakrit od številne množice, ki so prihiteli k slavnosti, kakor je bilo za ta večer naznanjeno.

V svetoštefanskem zvoniku oglasili so se zvonovi, na katere sta pritrkavala Mr. John Kosmač in Mr. Anton Kremesec in še drugi.

Najprvo je vkorakala v cerkev duhovščina s prevzv. škofoma Dr. Jegličem in Dr. Gnidovcem. Za njimi je vkorakalo 250 članov društva Najsv. Imena; za njimi društvo Krščanskih žena in mater. V prednje klopi so šli najprvo novi kandidati društva Najsv. Imena, katerih je bilo nad 100; na drugi strani pa je bila velika vrsta kandidatinj za društvo Krščanskih mater in žena.

Najprvo je bila slovesna pridiga, katero je imel sam prevzvišeni škof ljubljanski Dr. A. B. Jeglič. V mojstrsko zbranih besedah je nagovoril naše matere in očete, kakor tudi našo mladino in jim je s pravim očetovskim naukom slikal veliko odgovornost v današnjem življenju, ki jo ima in nosi vsak človek na svetu. Povedal jim je, kaj je treba človeku, ako hoče živeti kot se za pravega kristjana spodobi, treba je, da predvsem spoštuje in ljubi svojega Boga in potem svoje bližnje. Vzvišene očetovske besede prevzvišenega so segale vsem globoko v srca in bodo ostale vsem v neizbrisnem spominu.

Nato je prevzvišeni blagoslovil novo zastavo društva Najsvetejšega Imena. Takoj nato pa je sprejel v društvo nad 100 novih članov po obredu društva Najsv. Imena. Krasen in znamenit je bil prizor, ko je prevz. škof v svoji škofovski opravi zaprisegal nove kandidate. Slovesno jim je prevzvišeni stavljal vprašanja iz obrednika in kandidatje so krepko in glasno odgovarjali in obljubljali večno zvestobo evharističnemu Kralju Jezusu, v katerega društvo so pristopili.

(Dalje na 3. strani)

Prav tako tudi kandidatinje za društvo Krščanskih mater in žena. Ta prizor je mogočno vplival na vse navzoče in slovenska javnost v Chicagi, kakor gotovo tudi po drugih naselbinah ne pomni kaj takega. Vse bo ostalo udeležencem, ki so videli te lepe obrede, v neizbrisnem spominu.

Okrog 8. ure zvečer pa se je vršila slavnostna procesija z Najsvetejšim in to pot zunaj na prostem. Procesija je šla po 22nd Pl. do Wood Streeta, tam po Wood do 23rd Streeta, od tam po 23rd do Lincoln Streeta in od tam nazaj v cerkev sv. Štefana. Procesija je bila dolga skoro tri bloke. Bilo je gotovo nad 1500 udeležencev. Najprvo je nesel pred procesijo ministrant križ in poleg njega sta šla dva ministranta z gorečimi svečami. Za njimi so šla podporna društva z zastavami, potem društvo Najsv. Imena, za temi male deklice, oblečene v bela oblačila, ki so prepevajoč trosile rožice pred Najsvetejšim. Za temi so šli ministranti, potem duhovščina in za temi so nesli štirje možje nebo, pod katerim je nesel prevzv. knez in škof Dr. A. B. Jeglič presv. Rešnje Telo, ob asistenci številne duhovščine. Kot častna straža so šli ob strani prevzvišenega štirje Kolumbovi Vitezi v svojih uniformah četrtega reda. Za temi pa so šla ženska društva, podporna in cerkvena, ter splošno ljudstvo.

Nekaj posebno karakterističnega je bilo to, da so vsi v procesiji nosili v rokah goreče sveče, kar je v večernem polumraku naredilo najlepši prizor.

Ko je prišla procesija nazaj do cerkve, so med tem naredili mali oltarček na stopnicah, kjer se je kar zunaj podelil blagoslov z Najsvetejšim. Jako impozantno je bilo, ko je pestra množica pokleknila z gorečimi svečami, ko se je podelilo blagoslov z Najsvetejšim.

Še to naj ne pozabimo omeniti, da je v procesiji krasno pelo pod vodstvom prof. I. Račiča cerkveno pevsko društvo "Adrija", katere pevke so nosile v procesiji lepo slovensko narodno nošo, kar je naredilo slavnostni obhod še toliko lepši.

Po svetem blagoslovu pa se je oglasil na cerkvenih stopnicah domači preč. g. župnik Rev. K. Zakrajšek, O. F. M. ter je z gromovitim glasom zahvalil vse udeležence. Nato pa je spregovoril še o presv. Evharistiji in Njemu Kralju, kateremu se te dni klanja ves svet. Vprašal je tudi vse svečano, ako hočejo ostati še zanaprej zvesti temu evharističnemu Kralju. In vsa ogromna množica je dvignila kviško goreče sveče in zaoril je gromovit odgovor: **hočemo in prisegamo!** To se je ponovilo trikrat. Nato se je ta lepa cekvena slavnost zaključila.

Vsega ljudstva skupaj je bilo okrog cerkve prav gotovo do 2000. Procesije pa se je udeležilo nad 1500 ljudi.

Na tak živ javen način se še ni versko manifestiralo v slovenski naselbini v Chicagu. Je res nekaj, kar je naredilo neizbrisen utis na vse, ki so to veličastno manifestacijo videli.

Da, tudi Slovenci smo še verni narod. Še živi v nas živa slovenska vera. Če kaj, je to dokazala naša verska manifestacija oni pondeljek večer pri sv. Štefanu v Chicagu.

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI,

Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in zvečer od 6. do 8. v sredo od 9. do 12. Za denarno pošiljatev od 6. do 8. pri stranskih vratih, razven sredo zvečer.

SORODNIKOM IN ZNANCEM

od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

RAZMOTRIVANJE.

NASVETI IN PREDLOGI ZA XVI. KONVENCIJO KSKJ.

O prejemanju "Glasila."

Sobrat Simon Šetina, delegat društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., je v zadnji številki "Glasila" priobčil skoraj dve koloni dolgo razmotrivanje, v katerem je omenil tri svoje točke: Premembo Jednotinega imena, prejemanje "Glasila" in znižanje asesmenta. S tem sobratom se že dobro poznamo še izza minulih konvencij potom razmotrivanja. Rečemo le toliko, sobrat Šetina ima včasih kako dobro idejo po njegovem okusu, ki je pa zaeno tudi slaba za druge; v prvi vrsti bi bila slaba za našo organizacijo.

Glede njegove nasprotne izjave napram premembi Jednotinega imena, naj bo povedano, da je bila ista popolnoma od več. Ko so imela vsa jolietska krajevna društva v "Slovenia" dvorani nekak protestni shod, se je na tem shodu baje v imenu vseh društev K. S. K. Jednote iz Jolieta, torej tudi v imenu vsega članstva podalo jasno izjavo, da je Joliet zoper novo ime.

V št. 11 "Glasila" je navzlic temu društvo sv. Frančiška Saleškega, št. 29, kamor spada tudi sobrat Šetina na prvi in šesti strani obelodanilo svoje uradno razmotrivanje s podpisi vseh treh uradnikov. Tam je bilo takoj spočetka označeno, da društvo št. 29 ne odobrava novega Jednotinega imena. S to izjavo je bil menda vpoštet tudi član sobrat Simon Šetina?! Da bi pa stvar še bolj držala, se je ta sobrat v zadnji številki še enkrat sam oglasil, da ni za premembo imena Ameriška namesto Kranjska. S tem bo menda stvar zadostovala do konvencije? Skušali bomo res to točko na konvenciji v kratkem končati, ker nas bo vsaka ura veljala nad $200 ($3.33 na minuto). Če bo predlog za premembo sprejet, bo dobro; če pa ne, bo pa tudi dobro; radi imena bo Jednota še vseeno obstojala.

Dalje priporoča sobrat Šetina, da naj bi Jednotino glasilo dobivala vsaka družina samo po en list, izvzemši bordarjev pri isti družini in uradnic ženskih društev; naravno, da naj bi vsi drugi člani in članice lista tudi ne plačevali. Na to priporočilo hočemo dati sobratu Šetini bolj obširno pojasnilo.

Ko je XII. konvencija, leta 1914 v Milwaukee, Wis., odobrila lastno Jednotino glasilo, so imeli tedaj delegatje pred svojimi očmi veliko vrednost reklame in propagande za Jednoto, kar je mogoče doseči samo z lastnim glasilom, če je lepo razširjen. Takrat je štela naša Jednota okrog 12,000 članov in članic v aktivnem oddelku, danes jih pa šteje že nad 18,000; torej se je število v tem času za 50 procentov pomnožilo. Če bi imeli toliko uspeha še vedno pod tedanjim odborom in s tedanjim najetim glasilom, si lahko odgovor vsakdo sam predstavlja, da ne.

Poglejmo druge slovenske in ameriške podporne organizacije. Ali ima sploh katera tako uvedbo, da bi njih glasilo samo ena oseba v družini prejemala? Tega ni pri S. N. P. Jednoti ne pri J. S. K. Jednoti ne pri S. S. P. Zvezi ne pri K. of C., ne pri C. O. F., ne pri L. O. M. Urednik tega lista spada še k štirim drugim podpornim organizacijam, pri katerih dobiva vsak član družine njih glasilo; to je v dobrobit organizacije, ne pa v škodo. Za onih par centov naročnine se nihče ne zmeni. Če prideta morda dva lista v hišo, da enega svojemu prijatelju ali sosedu.

Je več važnih točk in posledic, ki bi nastopile, ako bi se hotelo ugoditi nasvetu sobrata Šetina.

Prvič: Naša Jednota bi zgubila na ta način za 66 odstotkov svojega reklamnega sredstva. Po naši sodbi, bi potem prejemalo "Glasilo" komaj kakih 5,000 članov. Žene članov, sinovi in hčere bi bile povsem izvzete.

Drugič: Ženskim društvom bi se popolnoma zaprlo agitacijo za društvo, ker bi lista članice sploh ne dobivale.

Tretjič: Isto velja za mladeniška in dekliška društva. Osobito glede teh bi bilo slabo. Glavni odbor namerava prihodnji konvenciji priporočiti, da naj bi se po Novem letu v vsaki številki "Glasila" priobčilo za našo mladino vsaj eno celo stran do dve angleškega čtiva. Po nasvetu sobrata Šetina bi bilo pa to brez vsakega pomena. Stari člani (očetje) ne znajo angleščine čitati, mladi bi pa lista ne dobivali.

Četrtič: Če se skrči število naročnikov samo na 5,000 namesto nad 17,000 kot sedaj, bi naročnina po 7 centov na mesec ne zadostavala. Koliko bi veljalo potem tiskanje lista, naj sobrat Šetina sam izračuna, ker je morda tudi veščak v tem? Če dobi morda sobrat Šetina 50 nagrobnih križev za ravno isto ceno kot če bi jih naročil 500, vam to lahko odgovori vsak kramar. Tako je tudi s tiskovinami. Čim več jih naročite, tem bolj so po ceni.

Petič: Dohodki pri oglasih bi rapidno padli, ker bi morali vsled znižanja števila naročnikov tudi ceno za 50 odstotkov zmanjšati. Oglaševalec najprvo vpraša, koliko stalnih naročnikov imamo; po številu istih se ceno določa. Pred leti smo jim računali 25 centov za palec, danes pa po 50 centov. Naš znani veliki pesnik France Prešeren je svoječasno pel: "Le čevlje sodi naj kopitar!"

Šestič: Koliko sitnosti in dela bi imeli društveni tajniki in tajnice, tako pa tudi v glavnem uradu s plačevanjem takega asesmenta, oziroma naročnine. Niti en društveni tajnik vam ne bo vašega nasveta odobril.

Sedmič: Pravite, da poštna oblast zahteva, da se mora vsem članom in članicam razposlati dvakrat na leto Jednotin račun. Kako pa to ukreniti? Ali veste, da bi nova sestava celotnega imenika veljala več sto dolarjev? Kdo bo pa te stroške plačal?

Osmič: Tudi uredništvo "Glasila" ima v roki prepis onega pisma od poštnega departmenta z dne 6. septembra (kaj ne št. 166615?) Prečitajte ono pismo še enkrat od začetka do konca, pa boste drugače sodili. Ono pismo je odgovor na vprašanje sobrata Fr. E. Vranicharja, kaj ne? Ali imate sobrat Šetina v rokah tudi dobesedno poštno postavo z dne 24. avgusta, 1912, določbe o prejemanju glasila za člane kake podporne organizacije. Uredništvo jo dobro hrani.

Na celi stvari ste popolno prezrli eno važno točko v onem uradnem pismu. Namreč, če naj naš list priobčuje oglase ali ne? Če hočemo iste priobčevati in imeti Special permit od pošte, moramo tako ravnati kakor dosedaj.

Res je bilo sklenjeno na konvenciji v Jolietu, da naj list prejemajo samo očetje, oziroma matere v družini (samo en član) in da naj se stroški izdajanja lista pokrivajo iz stroškovnega sklada Jednote. Zdaj pa čitajte peti odstavek v onem pismu na prvi strani "However etc." kjer se odločno zahteva svoto naročnine, katero člani plačujejo. To je bil vzrok, da se sklepa one konvencije ni moglo vpoštevati pri sestavi pravil, ker je bil nasproten poštni postavi.

Dobesedno slovensko prestavo onega pisma, tako tudi slovenski prevod poštne postave o prejemanju lista za članstvo kake podporne organizacije bo prinesel urednik "Glasila" s seboj na konvencijo, kjer jo bo izročil gospodarskemu odboru in odboru za pravila. Ta dva odbora bosta izrekla, razložila mnenje konvenčni zbornici in stvar bo lahko v par minutah končana, ne da bi morda vi za to z debatiranjem porabili več ur časa.

Vašega nasveta gotovo ne bodo odobravale sestre delegatinje na prihodnji konvenciji; bo jih veliko več kot zadnjič. Ženska društva bodo na vsak način zagovarjala splošno prejemanje "Glasila," kajti s tem lahko delajo reklamo in propagando v svojo svrho; če bi pa članice sploh ne prejemale lista, so jim roke zavezane. Ali ste sobrat Šetina še vedno nasprotnik pravice in enakopravnosti ženskih društev? To ste javno pokazali na osmi seji 14. konvencije v Jolietu, dne 18. avgusta, 1920, ko ste izmed treh delegatov društva št. 29 tudi vi javno glasovali proti ženski enakopravnosti? Delegatinje v Pittsburghu se vam bodo morda zato lepo zahvalile?

Kot tretjo točko priporočate znižanje asesmenta; toda na kak način?! Ker Jednota raste v finančnem oziru (raste tudi v članstvu), imamo po vaši sodbi v blagajni preveč denarja. Ali ne veste, če je več članstva, je zato tudi več odgovornosti z izdajo novih certifikatov. Na konvenciji v Jolietu je bilo res govorjeno o enem popustu asesmenta, namreč meseca decembra. Tega se pa ni izvršilo po nasvetu aktuarja. Če bi Jednota vsako leto en asesment članstvu za Miklavža darovala, bi ne bili več solventni. Razni državni zavarovalninski oddelki bi nam že davno odvzeli postavno dovoljenje.

Res, so nekatere velike organizacije, na primer C. O. F., ki decembra ne računajo posmrtninskega asesmenta, toda samo za one, ki plačujejo asesment po višji lestvici American Experience Table. Naša Jednota ima vpeljan asesment po N. F. C. tabelici, ki je nižja.

Če imate morda izdelan kak drug praktičen način, da bi se asesment znižalo, ne pa podpor — pridite na plan ž njim; vse članstvo vam bo zato hvaležno!

Uredništvo "Glasila."

Snubec v pasti.

(Reimmichl-Mihatov)

Bobenčkovega Janeza iz Kota je marsikdo zavidal. Bil je mlad in sloke postave, imel je obsežno posestvo brez dolgov, krasno polje, okrog dvajset glav živine in še nekaj tisočakov na strani, imel je tudi brihtno glavo in praktičen razum za domačijo, le eno napako je imel mladi Bobenček: Ljudi se je bal ter bil nekoliko škilast in zajčjega srca. Če si ga opazoval med njegovimi sovrstniki, si ga imel za najpogumnejšega in najgibčnejšega fanta — smejal se je in šalil in z besedo ni prišel v zadrego. Kakor hitro pa je prišel v dotiko z nepoznanimi ljudmi, mu je jezik v ustih zmrznil in pogled je nepremično bulil v tla. Če ga je pa celo tujec nagovoril, je postal rdeč kot kuhan rak in je jecljal in se nespretno kretal in ni vedel, kaj bi z rokami počel.

Na Bobenčkovem domu bi bili že zdavno potrebovali mlado gospodinjo in stari Bobenček, ki je bil že pred leti izročil sinu posestvo, ga je vedno silneje naganjal, naj vendar enkrat resno pomisli in pripelje ženo v hišo. Janez je že nekaj časa sem metal oko na vitko dekle v soseščini — Žibertovo Tončko na Trati — toda poguma ni imel, da bi jo šel snubit, četudi si je mnogokrat želel in se celo že večkrat na pot odpravljal. Stari Bobenček je uganil težke skrbi svojega sina; zato se je odločil, da bo najprvo sam govoril besedo s starim Žibertom na Trati in tako pripravil sinu pot.

Teden pred Svečnico je stari Bobenček usmeril korake proti Trati in cel dan izostal. Ko se je pozno zvečer vrnil, je bil izredno dobre volje. Povabil je sina v čumnato in mu precej pri vstopu zaklical:

"Janez, odslej pa ne boš več odlašal! Na Svečnico boš s Tončko na oklicu!"

Mladi Bobenček stopi korak nazaj in reče jecljaje:

"Jaz? Jaz? Na Svečnico?"

"Da, ti in Tončka!"

"Da, če je Tončka zadovoljna . . . in stari Žibert."

"Mislim, da je vse v redu."

"Toda jaz še besedice nisem govoril s Tončko."

"Se boš pa zdaj požuril, le stopi tja in odprli usta."

"Toda Žibertovi bodo debelo gledali, saj nisem tam še nič znan."

"Ti si pravi čudak! Naj te gledajo, saj zaradi tega se menda ne boš stajal. Sicer sem pa že jaz vrata napol odprl — danes sem bil tam — boš videl, greš lahko tja."

"Kaj? Kaj? Vi ste že govorili? Ali je Tončki prav? Ali me hoče Tončka?"

"Mislim, da se te ne bo branila. Druge stvari moraš sam povprašati, zato boš šel snubit."

"Ali greste vi z menoj?"

"Ne bilo bi napačno. Jaz sem svoje že storil. Snubiti moraš sam."

"Kako pa naj postopam?"

"Obleči se praznično, stopi k Žibertu in poprosi za Tončko."

"Kako pa naj govorim?"

"Ali si še otrok v zibelki, ki ga je treba pitati? Kaj boš govoril, se boš že spotoma domislil. Lepo moraš govoriti, to je glavno."

Janez je pobesil glavo in bojazljivo gledal v tla. Oče je nekoliko sočuvstvoval ž njim, zato je pretrgal hipoma nastali molk in rekel:

"Pa si ni treba tega tako k srcu vzeti, šlo bo ložje, kakor si predstavljaš. Ko prideš tja, jih pozdravi, in potem boš videl, beseda bo dala besedo."

"Torej pozdraviti?"

"Da, porečeš pač: 'Dober dan!' ali 'dober večer!' in potem, ko te zagledajo v boljši obleki, se jim bo že posvetilo, in bodo sami začeli govoriti."

Nato sta nekoliko časa molčala. Slednjič vpraša sin:

"Oče, ali ni zadosti zgodaj, če se poročim o Veliki noči?"

"Ne!" odvrne hitro stari, "zdaj za pust se boš! Jaz hočem tako! Jutri pojdeš tja in se dogovoriš. To je moja zadnja beseda — in zdaj pojdiva večerjat!"

Večer drugega dne je nastopil in mrak je polagoma legel na zemljo. Bobenčkov Janez je počasi stopal proti Trati. Na sebi je imel najboljšo obleko, črne hlače, pisan telovnik, na katerem je visela debela srebrna verižica, višnjev suknjič in rujav klobuk in za trakom šopek cvetlic. Janez se je čutil danes izredno močnega. Oče mu je vlil pred odhodom toliko poguma v srce, da je bil zdaj sam uverjen, da mu ne more spodleteti.

Preglavico mu je delal samo snubitveni nagovor; spotoma je ves čas nanj mislil. V duhu se je prestavil v šolska leta in premišljeval, ni li v šoli česa slišal ali se učil, kar bi se nanašalo na snubitev in kar bi mogel zdaj sem uporabiti. Iz čitanke se ni mogel ničesar domisliti, tudi v katekizmu ni bilo nič tozadevnega, pravtako v slovnici; kaj pa v računici? Tu pa še manj! Morebiti pa bo kaj v svetopisemskih zgodbah? Res, hipoma se spomni na zgodbo: "Izak se je poročil z Rebeko" in pozneje mu šine v glavo zgodba o mladem Tobiji, ki je vzel Saro — ta odstavek je znal še na pamet, a to mu bo zdaj prav prišlo. Premišljeval je in modroval — sicer je šlo počasi naprej, a šlo je vendar, in ko so se na Trati pokazale prve hiše, je bil lepi nagovor že izgotovljen.

Dočim se je naš snubec bližal Žibertovi hiši, je ponovno ponovil duhovit rek, da bi nobena beseda ne izpala. V hipu je stal pred hišnimi vrati; v sobi je brlela luč, slišati je bilo več glasov. Zdaj pa, ko je nastopil svečanostni trenutek, je zopet zapustil ubogega snubca pogum; pri srcu mu je postalo izredno tesno; oblival ga je mrzel pot, v prsih mu je strašno bilo srce. Že desetkrat je položil na kljuko v vratih roko, pa jo je zopet odtegnil. Ker si v strahu in bojazni ni znal bolje svetovati, je sezul škornje, da bi znotraj ne čuli njegovih korakov. Neodločen je za trenutek postal pred vrati. Ne da bi kaj opravil, je že hotel oditi, tedaj pa mu stopi pred oči jezni obraz očetov: v svojem obupu pritisne na kljuko in vrata se odpro. V sobi je slišal glasno moliti rožni venec. To mu je bilo pogodu. Zaprl je vrata od znotraj in je obstal v temni veži. Tako je pridobil nekoliko časa in s časom morebiti zopet pogum. Toda prav tedaj so prekinili molitev. Neki možki glas je rekel:

"Vrata so se odprla."

"E, tako se vam samo zdi," je odvrnil mlad glas.

"Ne, slišal sem dobro. Tončka, poglej!"

Janez se je silno prestrašil. Takoj se je po prstih splazil pod stopnice in se skril v zadnji kotiček. Dekle je z lučjo prišla ven, pogledala nekoliko naokrog, potem pa je stopila k vratom in jih odprla.

"Ni nikogar!" je zaklicala glasno v sobo.

"Zapri, najbrž kolovratijo okrog kaki rokodelski pomočniki," je ukazoval stari.

(Konec prihodnjič)

BREZ BRADE

(Humoreska)

Praznikov France se je ravno nameraval zaročiti. Rdečelična Kavčkova Anica mu je bila všeč; sicer je vedno mislil, da ima zdravo glavo, toda slednjič je sam sebi moral priznati, da mu je ljubka Anica za 180 stopinj glavo zasukala.

Ker je torej France menil, da ga ima brhka Anica tudi rada, je začel misliti na snubitev.

Toda, kako začeti? Ta stvar ne gre tako lahko od rok. O priliki mu je Anica v šali rekla, da si želi moža z lepo, gosto brado. A France ni mogel take vzgojiti, četudi se je trudil na vse pretege. Nagajala sta mu pač "Ptičji mah" in "Mlečna brada," a do močnih, gostih brk se ni mogel povzpeti.

Tedaj pa mu je neki dobri duh prinesel srečen oglas v roke:

Kdor hoče gosto brado imeti, mora precej z "Zlatim mazilom" začeti.

Da, "Zlato mazilo," to mora biti pravo! Tako je pisano in tiskano črno na belem in v zagotovilo o uspešnem učinkovanju je celo priloženih več udanostnih zahval. Najboljše sredstvo, v najkrajšem času učinkujoče! Nešteto priznanj!

Takoj — česa pa ne bi storil svoji oboževanka na ljubo — mora imeti to sredstvo. Sicer pa ni bilo težko, dobiti ga. Na "listku o uporabi" je bilo naznačeno, da ga mora uporabljati previdno in ne v preveliki meri. France je vpošteval navodilo skoro do pike. Če je včasih nekoliko bolj namazal, kakor bi bil sicer storil, no, opravičeval ga je položaj, ki je zahteval naglico. Tako vsaj se je France tolažil.

Čez nekaj dni se mu je zdelo, da čuti pod kožo neko srbenje in zbadanje. Po njegovem mnenju je to značilo, da sredstvo gotovo učinkuje. In zato ga je uporabljal odslej še bolj pogosto.

Srbenje je naraščalo, pojavila se je celo majhna oteklina. To je nekoliko pomeglilo Francetovo razpoloženje, vendar ni obupal. Izredna sredstva tudi izredno učinkujejo! Toda gorje! Oteklina je naraščala in končno so nastopili izpuščaji. France je moral opustiti svoje obiske pri Anici, zdravnik mu je strogo ukazal, da ne sme več tednov iz hiše.

Prešlo je nekaj tednov in oteklina je izginila, a brade le ni bilo. Izpuščaji, ki jih je povzročila prevneta uporaba "Zlatega mazila" so odvzeli vsako možnost, da bi kdaj vzrastla brada.

A najhujši udarec je bila novica, da se je bila Anica medtem že poročila.

France ni od tedaj nikdar več uporabljal "Zlatega mazila."

Umesten odgovor.

Pruski kralj Friderik Veliki (1740-1786) je nekoč jezdil na izprehod, v njegovem spremstvu je bilo več generalov in tudi sloveči Kvint Gril, ki je imel naslov dvornega svetnika. Slučajno so srečali protestantskega pastorja, ki je sedel na iskrem arabcu:

"Poglejte, Gril," reče kralj, "kako pastor ponosno sedi na arabcu; jezdite nekoliko za njim in ga ponižajte."

Gril si ni dal dvakrat reči; udari jo za pastorjem in mu reče: "Kako morete vi jezditi tako krasnega konja, ko je vendar vaš Gospod in Učitelj jahal skromnega osla?"

"Tudi jaz bi to rad naredil," odgovori hudomušni pastor, "toda odkar je Njegovo Veličanstvo kralj povzdignil vse osle v dvorne svetnike, ni več mogoče dobiti osla."

Učitelj: "Kje si pa bil tako dolgo? Skoro pol ure si zamudil."

Učenec: "Prosim, ata so me doma rabili."

Učitelj: "Kaj ni mogel kdo drugi tega opraviti?"

Učenec: "Ne!"

Učitelj: "Čemu so te pa ata rabili?"

Učenec: "Da so me s štabrlom nabili."

"GLASILO K.S.K. JEDNOTE"

Izhaja vsak torek.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 3912

Naročnina.

Za člane, na leto $0.84
Za nečlane $1.60
Za inozemstvo $3.00

OFFICCIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3912.

K 150 LETNICI NEODVISNOSTI

Minulo nedeljo, dne 4. julija je po koledarju preteklo 150 let, odkar so postale naše ameriške Združene Države svobodne in samostojne. Dne 4. julija je torej največji narodni praznik v naši veliki in svobodni domovini.

Ker je pa ta spominski dan letos padel zopet na nedeljo, se je istega širom držav na najbolj sijajen način obhajalo včeraj (v pondeljek, dne 5. julija).

Povodom 150-letnice proglašenja neodvisnosti se vrši sedaj v Philadelphiji, Pa., velika mednarodna razstava, in sicer vsled tega, ker se je pred 150 leti (4. julija, 1776) baš v tem mestu proglasilo neodvisnost Združenih Držav.

Tukaj navajamo obširne zgodovinske podatke, koliko so morali tedanji Amerikanci prestati pod tujim jarmom, kako so se borili za svobodo in kako so isto tudi dosegli:

Ko se je začela borba Amerikancev za neodvisnost od Anglije, leta 1775, so imele posamezne kolonije za seboj že 100 do 200 let zgodovine. Bili so to izseljenci, ki jih je gnala beda iz Anglije, največ pa je bilo svobodoljubnih puritancev, prezbiterijancev in kvekerjev, ki so šli raje trebit ameriške pragozdove, nego da bi se uklonili tiraniji angleških kraljev, kateri so tlačili versko svobodo. Počasi je nastalo 13 držav — New Hampshire, Massachusetts, Rhode Island, Connecticut, New York, New Jersey, Pennsylvania, Delaware, Maryland, Virginija, južna in severna Karolina in Georgia — kojih prebivalstvo, obstoječe iz farmarjev, obrtnikov in trgovcev, si je priborilo dosti veliko blagostanje; proletariata ni bilo. Dasi se je vsaka izmed teh kolonij po naravnih okoliščinah razvijala sama zase daleč od materne dežele in so tudi med seboj bile le v rahlem stiku, jih je z Anglijo in medseboj močno vezalo narodno edinstvo, tem bolj ker so bili v vednem boju s Španci in pa Francozi za premoč britanskega plemena. Kdo bi bil slutil, da se bo kdaj vez plemena, jezika in kulture z Anglijo zrahljala!

Po sedemletni vojski, v kateri je Anglija zadala smrtni udarec francoskemu prvenstvu v Evropi, so angleški lordi pod avtokratičnem Jurjem III. hoteli prazno državno blagajno napolniti z ameriškim denarjem. Začeli so gledati na ameriške istokrvne brate kakor na tujo kolonijo, iz katere se sme izsesovati denar, kakor se centralni vladi poljubi. Londonski parlament, v katerem so bili zastopani samo veleposestniki in par manufakturnih bogatašev, je rajši nalagal davke na kmete in rokodelce v kolonijah nego na angleško gospodo. Vrhtega je kolonijam prepovedal lastno industrijo, oziroma jo omejeval, da bi ne konkurirala z angleško, in pobiral carino od vsega izvoza in uvoza. Metode, ki jih je uporabljal angleški parlament napram Irski in Indiji, je uvajal tudi v Ameriki, pri čemer se lordi niso ozirali na to, da v Ameriki žive njihovi lastni sonarodnjaki.

Amerikanci pa niso bili zastonj Angleži. Dejali so, da je vrhovno načelo angleške ustave to, da se ne sme nihče obdavčiti proti svoji volji. Ako hoče angleška plutokracija tudi od Amerikancev pobirati davke za svoje osvajalne vojske po svetu, naj jim da primerno zastopstvo v parlamentu, da bodo Amerikanci soodločevali o zadevah države, za katero prispevajo svoj denar. Odiranje in zatiranje — so dejali Amerikanci — je tem hujše in tem bolj neznosno, ako izhaja iz lastnih krvnih bratov.

Pri tem bodi povedano, da se je wighovska opozicija v parlamentu zavzemala za amerikanske zahteve; bili so to predvsem slavni Pitt starejši, poznejši lord Chatamski, Burke in Fox, kateri je pozneje zagovarjal tudi francosko revolucijo. Toda toriji, ki so bili zvesti oprode Jurija III. so trdovratno stali na stališču, da je treba Amerikance pokoriti z "močno roko," da je treba njihovo lojalnost izšiliti, da kot podaniki njegovega veličanstva nimajo pravice ničesar zahtevati, ampak samo ubogati in miloščine sprejemati, da se državna oblast ne bo uklonila pred kmeti in kramarčki. Kljub temu Amerikanci Juriju III. niso odpovedali pokorščine, ampak so celih deset let na miren način tirjali svoje pravice, sklicujoč se na naravne pravice vsakega posameznika in naroda ter so izjavili, da se ne bore samo zase, ampak za svobodo Anglije in vsega človeštva sploh.

Od leta 1765 do leta 1775 je angleško ministrstvo s pomočjo svoje večine v parlamentu Amerikance dražilo z raznimi davčnimi naredbami, carinami in trgovinskimi šikanami, dokler ni kongres, to je zbor zastopnikov 13 držav, proglasil 4. julija, 1776 neodvisnost Amerike na podlagi onih "naturnih pravic človeka," ki so jih pozneje kopirali francoski revolucijonarji. (Opomba ured. Začetek te izjave in glavne točke so označene na koncu tega članka.)

Pripomniti je, da ameriški rodoljubi niso proglasili neodvisnosti v imenu brezbožnega svobodomiselstva, kakor pozneje francoski jakobinci, ampak v imenu svobode in enakopravnosti, kakor jo vsebuje krščanski nravstveni zakon. George Washington, ki so ga postavili za svojega voditelja, je bil iskren in gorečkristjan; kongres pa je začenjal svoje razprave z molitvijo in petjem vsakodnevnega psalma.

Angleški kralj Jurij III. pa je zbral okoli 10,000 vojakov iz vseh vetrov. Angleži sami niso marali služiti, pač pa so se našli brezvestni knezi v Nemčiji, ki so Angliiji prodajali svoje državljane za vojaško službo v Ameriki. To so bile podle kreature, ki so posnemale francoskega kralja, vse davke svojih podanikov trošili za dvor, armado in priležnice ter postopali s svojimi "deželnimi otroci," kakor z živino. Karl I. brunšviški je imel 150,000 podanikov, iz katerih je iztisnil 1,500,000 dolarjev na leto za italijansko opero, francoski balet in drage pariške metrese. Ta je Jurju III. prodal za vojsko v Ameriki 4,300 mož, in sicer za ceno 51 dolarjev naborniih stroškov za vsakega; vrhtega je dobil za vsakega svojega podanika, ki bi v vojski padel 30 kron, trije ranjenci pa so veljali za enega mrtvega!

Tako je knez vlekel dobiček iz svojih padlih podanikov! Dobil je pa od Anglije še za dva meseca nagrade na vojno mezdo in še po končani vojski šest mesecev mezde ter vsako leto vojske 64,000 kron dodatka nanjo; razun tega še dve leti po končani vojski dvojni znesek tega. Pod podobnimi pogoji so prodali ostali nemški despoti svoje podanike Juriju III.; tako na primer je "dobavil" Fridek Avgust anhalt-cerbški Angležem 2,000 mož od svojih 20,000 podložnikov! Ljudi so gnali do meje pod močno eskorto — rekruti so morali držati hlače z rokami, da ne bi pobegnili — in jih potem naložili v ladje kakor sardine. Vrhtega pa je angleška vlada naščuvala na Amerikance, istokrvne sonarodnjake, Indijance, ki so rezali sovražnikom iz glav skalpe, morili žene in otroke in požigali farme!

Vojska za svobodo je trala osem let. Amerikanci, bilo jih je takrat okrog tri milijone, so bili po številu mnogo slabejši in se niso po vojni izvežbi mogli niti oddaleč meriti z angleško armado, ki je obstojala iz najemnikov, kateri so se bili po veliki večini pretepali po svetu že v vseh mogočih armadah za najrazličnejše vladarje in namene. Sila Amerikancev pa je bila moralna. Imeli so bogaboječega in energičnega poveljnika, ki je bil proglasil načelo, da je tudi v politiki poštenost najboljše sredstvo. Imeli so filozofa Tomaža Payne, ki je izjavil, da "človek ne priznava nad seboj drugega vladarja kakor Stvarnika in one, ki si jih sam izbere in ki jih zahteva obči blagor."

Imeli so za seboj javno mnenje sveta in tudi vse one Angleže, ki so se upirali samovolji kralja Jurja in lordov. George Washington je pretrpel mnogo porazov, armada prostovoljcev je bila večkrat na tem, da se raztepe na vse strani sveta, ljudje so marširali bosi po snegu, končno pa je zmagal. Ko je Francija sklenila z Ameriko zvezo, je morala Anglija odnehati, zlasti ker je ljudstvo obsojalo bratomorno borbo, začeto vsled brezmejnega pohlepa, dobičkaželjnosti in brezvestnosti Jurjevega ministrstva. Dne 3. septembra, 1783 je Anglija priznala neodvisnost svoje nekdanje kolonije.

Toda največje težave nove osvobojene države so se šele pričele. Svobodoljubni Amerikanci se niso oprostili tiranstva materne dežele zato, da bi se udali novemu tiranstvu, centralizmu. Državi je bilo treba dati ustavo, ki naj bi skrbela za skupne koristi, ne da bi prikrajšala samovlado, gospodarske interese in razvoj posameznih dežela. Kako je Washington sam mislil o tej zadevi, nam pove v pismu na Lafayetta, v katerem pravi:

"Glede one osi, okoli katere se mora sukati vsa državna mašina, je moje prepričanje to, da si ne smemo osrednja vlada lastiti več pravic in nalog, kakor so neobhodno potrebne."

Oglasili so se centralisti, federalisti in celo monarhisti. Toda borba se je vršila mirno, v postavodajalnih zastopih vsake dežele, popolnoma demokratično, brez poseganja nepoklicanih faktorjev vanjo. Za centralno vlado je govorila predvsem nujna potreba, da vse države solidarno prevzamejo skupni vojni dolg, za kar se je morala centralni vladi dovoliti pravica skupnih davščin, carine in trgovinsko-finančne postavodaje v obče. Zastopniki posameznih držav so se zbrali ne na običajni kongres, kakor doslej, ampak na poseben konvent, ki je izdelal bistveno še danes veljavno ameriško konfederativno ustavo, ki je bila sprejeta 17. septembra, 1787. Ta ustava se je potem poslala v odobritev deželnemu zboru posameznih držav, ki so jo deloma izpremenile in sicer še bolj v smislu federalizma. Reprezentančna zbornica se izvoli od vseh državljanov Amerike brez razlike, senat pa, ki ima enake, če ne še večje pravice, je zastopstvo posameznih zveznih držav. Predsednik se izvoli od posebnih volivnih mož, iz cele države in ima jako obsežne pravice. Takozvane človečanske pravice, osebna veraka, združevalna in tiskovna svoboda, so trdno zajamčene in so postale steber vsi evropski demokraciji.

Izjava Neodvisnosti začenja:

"Kadar se v teku človeških dogodkov porodi potreba, da pretrga en narod politične vezi, ki so ga vezale z drugim, in da zavzame med ostalimi državami na svetu samostojno in enako stališče, do katerega je po prirodnih in božjih postavah opravičen, tedaj dostojno spoštovanje za javno mnenje sveta zahteva, da navede ta narod razloge, ki so ga privedli do ločitve od stare države.

"Smatramo, da so same po sebi umevne in dokazov ne potrebno sledeče resnice: da so vsi ljudje enako ustvarjeni in da so sprejeli od svojega Stvarnika gotove neoporekljive pravice, da je med temi pravica do življenja, svobode in do stremljenja po sreči. V dosego teh pravic imajo ljudstva svoje vlade, katerih pravične oblasti izvirajo iz soglašanja vladnega ljudstva. Če pa poseže katerakoli vladna oblika v te namene in jih zatira, tedaj ima ljudstvo pravico, da tako vlado izpremeni ali pa strmoglavi in ustanovi novo vlado na takih načelih in uredi njeno oblast v taki obliki, kakor spozna, da je najpotrebnejše za njeno varnost in srečo. Razum sicer veleva, da se stare vlade ne izpremenijo iz majhnih in mimoidočih razlogov, in izkušnja nas tudi oči, da ljudstvo rajši trpi krivice, kolikor jih more trpeti, kakor pa da bi si samo jemalo pravice uničevati oblike katerih je vajeno. Toda če krivica in zlorabljanja brez konca in kraja, ki gredo venomer za istim smotrom, dokazujejo namen, da podvržejo narod absolutnemu despotizmu, tedaj ima ljudstvo pravico in je njegova dolžnost, da strmoglavi tako vlado in da si ustanovi nove branike za svojo bodočo varnost.

"Na ta način so potrpežljivo trpele naše kolonije in tako je nastala neizogibna potreba, da se ovrže stari vladni sistem. Zgodovina sedanjega kralja Velike Britanije je zgodovina ponovnih krivic in prisvajanja neopravičenih oblasti z direktnim namenom, da ustanovi absolutno tiranstvo nad temi državami.

Dokument potem navaja dolgo vrsto obtožb proti angleškemu kralju. Obdolžuje ga, da je nalagal davke na Amerikance brez njihovega privoljenja, da jim je v mnogih slučajih prikrajšal pravice do porotne obravnave; da je napravil sodnike odvisne samo od njegove volje; da je ustanovil mnogo novih uradov in poslal v Ameriko množico uradnikov, ki naj nadlegujejo ljudstvo in se pasejo na njegov račun; da je oviral naseljevanje dežele s tem, da je onemogočil naturalizacijo tujezemcev itd. Izjava konča:

"Zaraditega izjavljamo mi zastopniki Zedinjenih Držav ameriških, zbrani v generalnem kongresu in kličoči najvišjega Sodnika za pričo naših čistih namenov, in slovesno proglašamo v imenu vsega dobrega ljudstva teh kolonij, da se te Združene kolonije od danes in da imajo pravico biti svobodne in neodvisne države, da so proste vsakega podaništva do britanske krone, da so popolnoma pretrgane vse politične vezi med njimi in Veliko Britanijo in da imajo te kolonije kot svobodne in neodvisne države, od danes zanaprej vso moč napovedovati vojne, sklepati mir, ustanavljati zvez, voditi trgovino ter storiti in neodvisne države. Da izvedemo ta svoj proglas in zaupajoči v božjo Previdnost se vzajemno zavezujemo, da smo pripravljeni žrtvovati svoje imetje, svoje življenje in svojo čast."

Mi ameriški Slovenci, kot adoptirani sinovi in hčere te mogočne republike izjavljamo pri tej priliki našo globoko vdanost in ljubezen do naše zvezdnate zastave, do naše nove domovine ter kličemo iz celega srca: "Živele Združene Države še 150 krat 150 let!"

JOHN HANCOCK

ki se je pred 150. leti na dan 4. julija, 1776. prvi podpisal na Izjavo Neodvisnosti in sicer z jako velikimi črkami, rekoč, da bo "angleški kralj lahko brez očal čital njegov podpis."

PODPISALCI IZJAVE NEODVISNOSTI

Možje, ki so podpisali Izjavo Neodvisnosti, pokazali so več kot običajen pogum, ko so storili ta usodepolni korak. Da revolucija ni uspela, zadela bi jih bila usoda vseh neuspelih upornikov, kakor je dobro predvideval sloviti Benjamin Franklin, ko je izjavil v kongresu:

"Vsi moramo skupaj držati (hang together), drugače bomo prav gotovo vsak posebej viseli (hang separately)."

Izmed 56 podpisalcev Izjave Neodvisnosti bilo jih je sedem, ki se niso rodili v Ameriki; vsi ti so prihajali iz britanskih otokov. Pomembno je, da razmerje tujerodnih podpisalcev k tukaj rojenim je isto kot dandanašnje razmerje tujerodcev k celokupnemu prebivalstvu. Tujerodci so torej opravičeni trditi, da so prispeli svoj pošteni delež k ustanovitvi te republike. Dva izmed podpisalcev sta bila baje potomca prednikov, ki niso prihajali iz Angleške ali Irske. William Paca, ki je radodarno posvetil svoje imetje in svoj vpliv za stvar revolucije in je postal guvernor Marylanda, je bil baje potomec češkega priseljenca. Nekateri drugi pa trdijo, da je bil italijanskega ali portugalskega izvora. Drugi podpisalec je bil John Morton, katerega glasovanje za Izjavo je bilo odločilno za Pennsylvanijo, kajti izmed petorice pennsylvanijskih delegatov sta bila dva "za" in dva "proti." Kakor v prejšnjem slučaju tri narodnosti ga smatrajo za svojega Švedi, Finci in Danci. Švedi pa so prekosili druge pretendente s tem, da so spominu John Mortonu vpostavili spomenik ob priliki sedanje razstave v Philadelphiji.

Od sedmorice tujerodnih podpisalcev, sta prihajala dva iz Irskega, dva iz Angleškega in dva iz Valškega (Wales). Eden izmed Ircev, George Taylor, je bil izvirno reven imigrant, ki je za svojo pot v Ameriko plačal z delom na ladiji. Morda najznamenitejši tujerodec, ki je podpisal Izjavo, je bil Robert Morris, ki se je bil priselil iz Angleškega in je tukaj postal jako bogat. Njegova finančna zmožnost je jako pomagala stvari revolucije.

Oni, ki so kdaj videli posnetek izvirne Izjave Neodvisnosti, so menda opazili, da prvi podpisan z velikimi jasnimi in smelimi črkami, je oni John Hancock, predsednik Kontinentalnega kongresa. Isti je bil igral že veliko ulogo v pred-revolucijonarnih dogodkih. Ena izmed svrh britanskega pohoda proti mestu Concord, kar je privedlo do prve bitke revolucije, je bila aretacija John Hancocka in Samuel Adamsa, ki sta bila posebno slabo zapisana pri britanski vladi. Leta 1775 je bil Hancock izvoljen za predsednika Kontinalnega kongresa. Samuel Adams je tudi igral veliko vlogo v uporu proti Angleški. Ko je leta 1775 angleška vlada poskušala pomiriti duhove s tem, da je izdala amnestijo, sta bila Hancock in Samuel Adams edina ameriška patrijota, ki sta bila izvzeta. Samuel Adams je bil kasneje trikrat guverner države Massachusetts. John Adams, ki je tudi podpisal Izjavo, je bil drugi predsednik Združenih Držav.

Najslavnejša imena izmed podpisalcev sta brezdvomno Benjamin Franklin in Thomas Jefferson. Še za svojih živih dni je Benjamin Franklin slovel po vsem svetu kot eden izmed največjih veljakov. Bil je ne le uspešen obrtnik, marveč tudi velik državnik in učenjak. Vsakdo ve, da je bil Franklin oni, ki je iznašel strelovod. Njemu je bila poverjena diplomatična borba v Evropi za stvar revolucije. Thomas Jefferson je bil avtor Izjave Neodvisnosti. Dasi mu je bilo tedaj le 32 let, so mu njegovi tovariši v kongresu vendarle poverili sestavo takega pomembnega dokumenta. Postal je tretji predsednik Združenih Držav in je bil najodličnejši apostelj demokracije.

Čudno naključje je naneslo, da sta oba, Thomas Jefferson in John Adams, umrla istega dne, dne 4. julija, 1826, ob petdesetletnici Izjave Neodvisnosti. Zato letošnji Fourth of July je ne le stopetdesetletnica Izjave Neodvisnosti, marveč tudi stoletnica smrti dveh velikih Amerikancev.

Skoraj vsi podpisalci so bili ljudje, ki so tedaj uživali velike reputacije. Richard Henry Lee, ki je predložil resolucijo o proglašenju neodvisnosti, je bil eden izmed tedanjih najboljših govornikov. Oni, ki je prvič glasoval za Izjavo Neodvisnosti, je bil Josiah Bartlett. Bil je kasneje prvi guverner države New Hampshire.

Omenili smo že, da možje, ki so podpisali Izjavo, so bili kaj pogumni ljudje. Eden izmed najdrznejših pa je bil Lewis Morris iz New Yorka. Bil je posestnik velikih zemljišč in podpisal je, dasi so se ista nahajala v rokah sovražnika. Vsled tega je bila njegova grajščina opustošena in družina mu je bila izgnana. Soroden mu duh je bil Charles Carroll (katoličan), pravnik, ki je živel v Carrolltownu. Baje mu je nekdo nagajivo pripomnil: "Ako vse slabo pojde, vas angleški kralj nikdar ne najde; Carroll je tako navadno ime."

Carroll na to odgovori: "Pa mu olajšam posel," in se je nato podpisal Charles Carroll of Carrollton.

Zdravniški nasveti.

vrhovni zdravnik K. S. K. Jednote
Piše Dr. Jos. V. Grahek

Rak.

I.

Nobena druga bolezen morda ni v zadnjih letih povzročila toliko smrti kot rak (cancer). Kjer so naše statistike pred desetimi leti izkazovale en smrtni slučaj, ki je bil posledica raka v eni ali drugi obliki, izkazujejo v sedanjih časih osem do deset smrtnih slučajev. Ta bolezen se redkokrat najde pri osebah pod petintridesetim letom. Pó štiridesetem letu ena izmed vsakih deset oseb umrje vsled raka in 60% tega števila tvorijo ženske. Vzrok, da ta bolezen pomori toliko ljudi, je v osmih izmed desetih slučajev iskati v brezbrižnosti prizadetih. Mnogi mali izrastki, izpuščaji, boleča mesta itd. mogla bi se v začetnem štadiju ozdraviti bodisi z operacijo ali z električnim zdravljenjem. Take stvari pa se navadno zanemarjajo leta in leta in šele ko je bolezen toliko napredovala, da ni več ozdravljiva, iščejo taki ljudje zdravnikovega nasveta.

Rak navadno sledi kakšni rani ali dolgotrajnemu draženju gotovega dela telesa. Taka bolezen je v začetku lokalna, kar pomeni, da ni obolel ves sistem. Ker je bolezen lokalna, jo je mogoče odpraviti, kot že prej omenjeno, potom operacije ali z električnimi metodami. Rak v poznejšem štadiju je skoro vedno neozdravljiv, bolnik mora trpeti silne bolečine in čakati konca. Kadar je bolezen tako daleč razvita, tudi zdravila, ki v drugih slučajih lajšajo bolečine, navadno nič ne pomagajo, četudi se jih rabi v velikih količinah.

Glavni vzrok, da se ta bolezen tako lahko pregleda in zanemari v začetku, je najbrže dejstvo, da ne kaže nikakih posebnih znakov. Videti je in čuti se kot nedolžen izrastek, ki vara oko, dokler se istega rast ne razširi pod kožo in v žleze kot ogenj. Zato, če bi mogli razumeti in zapopasti važnost izrastka na nosu, na ustnicah ali na prsih, mogli bi pravočasno podvzeti korake, ki so priporočeni od zdravnikov, kateri so imeli tozadevne izkušnje v velikih bolnišnicah. Sledite torej navodilom vašega zdravnika, ki vam je zmožen dati potrebne informacije in nasvete, da se bolezen ustavi ali odstrani, dokler se ni razpasla in vkoreninila.

Rak je ozdravljiv, če se ga prime v začetku. Le slučaji pri katerih se bolezen v početku zanemarja, končajo s smrtjo. Edini zanesljivi način zdravljenja je odstraniti vsak znak bolezni in to se edino zanesljivo izvrši z operacijo. Sledi naj zdravljenje po navodilu zdravnika z žarki ali ex-ray.

Koliko stane vsak otrok?

Zavarovalna družba Metropolitan Life je izdala končni izid svoje študije o povprečnem strošku družine za vzgojo otroka od rojstva do 18. leta. Za družino, katere letni dohodek znaša $2,500, vsak otrok v tem razdobju stane vsega skupaj povprečno $7,238. To vključuje sledeče postavke: Strošek rojstva $250, prehrana $2,500, oblačila in delež na stanovanjskih stroških $3,400, vzgoja (manjši stroški, ki jih plačuje iz svojega) $50, zdravje $284, zabava $130, zavarovanje $54, razno $570.

Dodatno k tej skupni svoti je treba navesti tudi stroške za šolanje, ki jih plačuje občina, in ki se cenijo na $1,100 za vsakega otroka. F.L.I.S.

Teža zemlje naraste vsako leto za 70,000 kilogramov, tako so izračunali astronomi. To pa vsled zvezdnih utrinkov, ki padajo na zemljo. Njih letno število znaša 146 milijard, njih vsebina pa 146 kubičnih metrov.

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.43%; solventnost mladinskega oddelka znaša 135.42%.
Od ustanovitve do 1. junija 1926, znaša skupna izplačana podpora $2,746,454.00.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK

Med današnjim uradnim naznanilom asesmenta, oziroma v poročilu umrlih članov za pretekli mesec čitate tudi v zaporedni številki 226 ime pokojnega člana mladinskega oddelka društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29 v Jolietu, Frank Skrinarja, sina družine Frank in Barbare Skrinar, živeče na 202 Ross St., Joliet, Ill.

Mladi Frank je umrl dne 28. maja t. l. vsled vnetja možgan; star je bil 10 let, sedem mesecev in sedem dni. V mladinski oddelek K. S. K. Jednoto so ga dali stariši vpisati dne 19. januarja, 1926; torej je bil član samo štiri mesece in devet dni.

Iz uradnega poročila je dalje razvidno, da so dobili stariši tega pokojnika $190 izplačane posmrtnine. Vzemite sedaj svinčnik in računajte!

Stariši pokojnega Frank Skrinarja so plačevali zanj asesment samo tekom pet mesecev; asesment na mesec znaša 15 centov, torej so skupaj vplačali 75 centov asesmenta, dobili so pa posmrtnine $190. Dobili so torej $189.25 več kakor so vplačali. Ako bi bil njih sinček za nekaj let starejši, bi znašala posmrtnina še mnogo več.

Gotovo, da se ne sme tega denarja vpoštevati kot kako odškodnino vsled smrti ljubljenega jim sinčka. Vsak otrok je starišem najdražje na svetu in neprecenljiv. Gori navedena vsota je bila žalujočim starišem le nekaka odpomoč pri pokritju pogrebnih stroškov nepozabnega sinčka. Označena družina se tudi v današnjem "Glasilu" na sedmi strani zahvaljuje naši Jednoti za točno izplačano posmrtnino (že čez 11 dni!). Priobčena je v spodbudo drugim starišem, ki še nimajo svojih otrok zavarovanih v našem mladinskem oddelku.

Smelo lahko trdimo, da bi nobena druga insurance kompanija pokojnikovim starišem ne izplačala $190 posmrtnine, če bi imeli tega sinkota ondi samo štiri mesece zavarovanega, dobili bi morda samo par dolarjev? asesmenta bi pa morali vplačati najmanj štirikrat toliko, kolikor so ga vplačali pri K. S. K. Jednoti.

Ta in še več sličnih slučajev nam velijo, da je stokrat boljše imeti otroke zavarovane v mladinskem oddelku naše Jednote kakor pa pri raznih judovskih inšurancih. Torej: Agitirajte za naš mladinski oddelek!

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NAZNANILO ASESMENTA 7-26,

ZA MESEC JULIJ, 1926.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 73.

1285 FRANK GOŠTE — Star 70 let, član društva sv. Jožefa, št. 21, Presto, Pa., umrl 5. aprila, 1926. Vzrok smrti: mrtvoud. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 13. novembra, 1899, R. 50.

74.

13193 JOSEPH MURGEL — Star 44 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 45, East Helena, Mont., umrl 20. aprila, 1926. Vzrok smrti: ubit od elektrike. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 27. avgusta, 1908, R. 33.

75.

6103 MARY MOHORIČ — Stara 34 let, članica društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., umrla 21. maja, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za $1000. Pristopila k Jednoti 17. maja, 1914. R. 23.

76.

11454 JENNIE WALKER — Stara 19 let, članica društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., umrla 15. maja, 1926. Vzrok smrti: Jetika. Zavarovana za $1000. Pristopila k Jednoti 19. junija, 1924, R. 17.

77.

23918 LOUIS ŠEGA — Star 40 let, član društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., umrl 1. junija, 1926. Vzrok smrti: operacija na slepiču. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 5 februarja, 1922, R. 36.

78.

13 ANDREW KORENCHAN — Star 70 let, član društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., umrl 28. maja, 1926. Vzrok smrti: diabetes. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 11. julija, 1897, R. 50.

79.

18686 ANTON KOSTELIC — Star 51 let, član društva Marije Sedem Žalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 6. maja, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 10. novembra, 1912, R. 39.

80.

1086 FRANK ZIMERMAN — Star 63 let, član društva Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn., umrl 1. junija, 1926. Vzrok smrti: sarcomatosis. Zavarovan za $1000 Pristopil k Jednoti 8. marca, 1895, R. 45.

81.

13293 ANA KOVAČIČ — Stara 40 let, članica društva sv. Mihaela, št. 168, Pittsburgh, Pa., umrla 20. maja, 1926. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovana za $500. Pristopila k Jednoti 13. novembra, 1925, R. 40.

82.

11698 MARY PESKUR — Stara 17 let, članica društva sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., umrla 27. maja, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za $1000. Pristopila k Jednoti 19. oktobra, 1924, R. 16.

83.

7901 LENA ERNST — Stara 25 let, članica društva Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain O., umrla 14. junija, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za $1000. Pristopila k Jednoti 12. novembra, 1916, R. 16.

84.

20799 JOHN CELINŠEK — Star 59 let, član društva Marije Zdravje Bolnikov, št. 94, Sublet, Wyo., umrl 29. maja, 1926. Vzrok smrti: srčna in obistna bolezen. Zavarovan za $250. Pristopil k Jednoti 14. marca, 1915, R. 48.

85.

22165 FRANK SKERL — Star 42 let, član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., umrl 5. junija, 1926. Vzrok smrti: pljučna bolezen. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 18 februarja, 1917, R. 33.

86.

858 ANTON SELAN — Star 72 let, član društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 21. maja, 1926. Vzrok smrti: naduha. Zavarovan za $1000. Pristopil k Jednoti 22. julija, 1894, R. 50.

Imena poškodovanih in operiranih članov in članic.

113.

6567 FRANK GRILL — Član društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., operiran 7. junija, 1926. Opravičen do podpore $50.

114.

23751 JOHN BOGOLIN — Član društva sv. Štefana, št. 1. Chicago, Ill., operiran 2. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

115.

22107 JOSEPH BUČAR — Član društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., operiran 17. februarja, 1926. Opravičen do podpore $100.

116.

23918 LOUIS ŠEGA, — Član društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., operiran 21. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

117.

2249 MARY BOSTJANČIČ — Članica društva sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., operirana 19. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

118.

7835 MARY MIKLICH — Članica društva sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., operirana 30. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

119.

4016 MARGARET MIHELICH — Članica društva sv. Jane za Krstnika, št. 14, Butte, Mont., operirana 21. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

120.

13350 JOHN ŽAGAR — Član društva sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn., operiran 27. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

121.

13003 MARTIN VESEL — Član društva sv. Vida, št. 25. Cleveland, O., operiran 12. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

122.

25929 FRANK MATJAŠIČ — Član društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., operiran 17. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

123.

22748 JOHN GREGORICH — Član društva sv. Petra, št. 30, Calument, Mich., operiran 16. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

124.

27158 JOHN AUGUSTIN — Član društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich.; operiran 24. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

125.

11710 JOSEPH GERSICH — Član društva sv. Barbare, št. 40, Hibbing Minn., operiran 8. februarja, 1926. Opravičen do podpore $100.

126.

22656 JOSEPH A. BLATNIK — Član društva sv. Jožefa, št. 43, Anaconda, Mont., operiran 9. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

127.

13293 JOHN DEBEVEC — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., operiran 6. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

128.

26085 ANTON HOČEVAR — Član društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., operiran 16. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

129.

11068 LJUBA RIBARIČ — Članica društva sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa., operirana 17. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

130.

12639 JOHN KMET — Član društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., operiran 12. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

131.

24043 JOSEPH WICHER — Član društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., operiran 25. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

132.

8406 JOHN M. PUHEK — Član društva sv. Alojzija, št. 88. Mohawk, Mich., operiran 2. junija, 1926. Opravičen do podpore $50.

133.

7968 ANNA JUHANT — Članica društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill., operirana 4. junija, 1926. Opravičena do podpore $100.

134.

21718 MICHAEL GAIDA — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O., operiran 19. aprila, 1926. Opravičen d opodpore $100.

135.

3038 MARY MEJAŠKI — Članica društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., operirana 17. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

136.

12275 STEFANIA PAPEŠ — Članica društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., operirana 24. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

137.

6076 MARY SEVER — Članica društva sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., operirana 14. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

138.

3038 MARY MEJAŠKI — Članica društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., operirana 7. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

139.

2175 ANNA HOČEVAR — Članica društva sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O., operirana 1. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

140.

15364 JOHN PERNUSH — Član društva Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn., operiran 7. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

141.

26864 JOSEPH KOVAČIČ — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 25. aprila, 1926. Opravičen do podpore $100.

142.

23784 JOSEPH UDOVICH — Član društva sv. Cirila in Metoda ,št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 4. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

143.

23999 FRANK REPENSHEK — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 12. aprila, 1926 Opravičen do podpore $100.

144.

26165 JOSEPH TURK — Član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., operiran 19. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

145.

10873 ANGELA KENIK — Članica društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., operirana 29. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

146.

22165 FRANK SKERL — Član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., operiran 18. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

147.

11037 MATH SUŠTARŠIČ — Član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., operiran 4. januarja, 1926. Opravičen do podpore $100.

148.

12371 MARY KAPLAN — Članica društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., operirana 17. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

149.

6347 ANNA KROK — Članica društva sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa., operirana 10. decembra, 1925. Opravičena do podpore $100.

150.

1602 NEŽA GORNIK — Članica društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., operirana 14. aprila, 1926. Opravičena do podpore $75.

151.

10038 PAVLINA TURK — Članica društva Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis., operirana 17. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

152.

2324 ANTON ZOBITZ — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., operiran 11. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

153.

8063 ANA KRAMER — Članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., operirana 20. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

154.

12440 LOUISE MIKLAVČIČ — Članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., operirana 14. junija, 1926. Opravičena do podpore $100.

155.

9754 AMELIA KRALL — Članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., operirana 10. junija, 1926. Opravičena do podpore $100.

156.

8204 ANGELA GREGORIČ — Članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., operirana 9. maja, 1926. Opravičena do podpore $100.

157.

8210 ALOJZIJA KOZELJ — Članica društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., operirana 13. aprila, 1926. Opravičena do podpore $75.

158.

12524 EDITH SKERJANC — Članica društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn., operirana 9. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

159.

26297 ANDREW KOFAL — Član društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., operiran 31. maja, 1926. Opravičen do podpore $100.

160.

25801 FRANK NOVOSELC — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O., operiran 22. januarja, 1926. Opravičen do podpore $100.

161.

12609 FRANCES BRODNIK — Članica društva sv. Helene, št. 193, Cleveland, O., operirana 17. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

162.

9103 THERESA NAROBE — Članica društva sv. Helene, št. 193, Cleveland, O., operirana 10. februarja, 1926. Opravičena do podpore $75.

163.

13509 ANGELA PERUŠEK — Članica društva sv. Srca Marije, št. 198, Aurora, Minn., operirana 15. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

164.

13520 FRANCES ANTONČIČ — Članica društva Marije Vnebovzete, št. 205, Ely, Minn., operirana 18. aprila, 1926. Opravičena do podpore $100.

MLADINSKI ODDELEK.

226.

15279 FRANK SKRINAR — Star 10 let, 7 mesecev in 7 dni, član društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., umrl 28. maja, 1926. Vzrok smrti: vnetje možgan. Pristopil k Jednoti 19. januarja, 1926. Bil je član 4 mesece in 9 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 11 let. Opravičen do podpore $190, kateri znesek je bil nakazan 8. junija, 1926.

Joliet, Ill., 26. junija, 1926. Josip Zalar, glavni tajnik.

ČAS IN NJEGOVA VREDNOST

Mihatov.

Najdragocenejša stvar na zemlji je čas, kajti čas je življenje in le tisti razume življenje, ki spozna vrednost časa in čas tudi prav izrablja. Sedanjost, preteklost in bodočnost so poedini deli tega, kar imenujemo čas. Sedanjost je zdaj, hipni trenutek; preteklost je to, kar je za nami, prihodnjost, kar je pred nami. Samo v sedanjosti se more človek udejstvovati; kar se je zgodilo, je že preteklo, za pretekli čas ni mogoče ničesar storiti in tudi tega ne preprečiti, kar je že čas pogoltnil. Sicer pelje iz sedanjosti v preteklost most, toda ta most ni drugega kot spomin, ki posreduje, da moremo liki iz daljave premišljevati dejanja in dogodke, ki so se zgodili, toda nobeni človeški moči ni dano, da bi v preteklosti nastopili kot delujoče bitje.

Trenotek zdaj, to je edino, s čimer človek svobodno razpolaga, zato pesnik upravičeno povdarja: "Kar opustil si v minuti, ne popravi ti nobena večnost." Tako je trenotek najdražje, kar imamo in od njegove dobre ali slabe uporabe zavisi vse, trenotek je lahko vir veselja ali žalosti, notranjega zadovoljstva ali pekočega kesanja. Žal, da premnogi na to resnico niti ne mislijo. S sedanjostjo se igrajo; kakor lahkomišljen zapravljivec svoje premoženje tako zapravljajo mnogi ne samo trenotkov, ampak cele dneve, tedne in leta, ne da bi se zavedali, da se ne da taka lahkomišljenost nikoli več popraviti.

Kdor ne ceni dragocenega trenotka, je bedak, ker meče od sebe vse, kar ima kot lastnino. Nihče mu ne more dati poroštva za to, da bo vlekel iz žare večnosti še nadaljnje trenotek, v enem trenotku je še svež in zdrav, v drugem že lahko počiva na mrtvaškem odru. Mnogi mislijo na to možnost, mnogi pa tudi ne, ker ne računajo s trenotki, posebno z zadnjim trenotkom, ko bo treba dati račun o uporabi trenotkov, to je o življenju, ki mu ga je naklonila dolina solz.

Dolgčas! Kakšna beseda, kakšno spričevalo duševne revščine, kako malo cenijo čas ljudje, ki jim je dolgčas, ki morajo čas "ubijati." Taki niso modri, kajti modrost zahteva pravo uporabo časa in priganja ljudi, da časa ne prespe, ne presanjajo in ne zapravijo. Veliki možje se niso ničesar bolj bali kot po nepotrebnem izgubljati čas. Napoleon je imel navado reči: "Lahko zahtevate od mene vse, samo časa ne, ker ta ni v moji moči."

Če je komu kaj naročil in se je ta izgovarjal, češ: "Treba bo časa," ga je Napoleon zavrnil: "Dalje, dalje, požurite se! Ali ni bil ves svet v šestih dneh ustvarjen?"

In če je kdo pripomnil: "Delal sem cel dan," mu je pristavil: "Dobro, zakaj ne tudi celo noč?"

Koliko jih je, ki bi polagali tako važnost na uporabo časa? Čas je zlato, pravi praktični Anglež. In prav ima. Tisti, ki potrati dnevno samo eno uro, izgubi v 50 letih 18,250 ur ali 750 dni. Impozantna številka! Kje pa je čas, ki ga izgubimo s spanjem, potrebnim razvedrilom in podobnim?

Zato pa: Izrabljaj čas in misli na prihodnjost. Prihodnjost se pripravlja s sedanjostjo in le tisti, ki modro in vestno uporablja sedanjost, bo imel lepo bodočnost.

Telefon urada: 749
Telefon stanovanja 2222-J.
Weese Printing Company
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
1. nadstropje, pri mostu.
Julius G. Weese, poslovodja
Tiskarna in izdelovalnica štampilij in kovčekov. Tiskamo v vseh jezikih.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

GROZEN POŽAR V PRIGORICI

Najstarejši ljudje, ne samo v fari, marveč v celi dolini daleč naokoli ne pomnijo take groze, kot je v noči od 31. maja do 1. junija ob eni čez polnoči padla na lepo vas Prigorico, občina Dolenja vas. Ko je vse spalo v trdnem snu, se začujejo tožni glasovi plat zvona.

"Ogenj v Prigorici!" Užgal se je Merharjevega Jernejca skedenj. Bil je par četrtih žrtev groznega plamena, ki se je stezal od skednja do kašč, kozolcev vse po vrsti do konca vasi. Ko je bilo tu končano, je nepopisen vihar, ki je vstal z ognjem, zaobrnil strašne plamene jezike na drugo vrsto, kjer so stale same hiše. V trenutku je bila Grajnarjeva hiša v plamenu, ki se je razširil še na sosedne tri, potem pa je švignil ognjeni val po hišah v isti vrsti navzdol, v kojih je bruhal po skednjih prej navzgor. Vmes pa blisk, vihar pa, podžgan po silnem ognju je naraščal v tako grozovito silo, da največja množica gasilcev in še tako izborne brizgalne ne bi bile v stanu ustaviti razdivjano pošast.

Tuljenje živali, jok nesrečnih vaščanov, obupni klici begajočih otrok, vpitje gasilcev in drugih reševalcev, vse to je bruhalo v grozno noč, kot da je napočilo splošno razdejanje. Svit groznega ognjenega morja se je širil na kilometre daleč, vihar pa je zanašal lažje ogorke čez Malogoro notri v dobrepoljsko in struško dolino. Ob treh je bil konec divjega plesa, ki je pustil nepopisno grozne sledove. Uničenih je 22 hiš z opravo, obleko, hrano in vsem, kar je bilo v njih, le malo se je rešilo. Čez 30 skednjov je tako vpepeljenih, da niti kamen ni ostal, razkuhal se je in razpadel. Prav tako kozolci, katerih je bilo 24. Isto usodo je zadelo devet kašč — le ena je ostala, ki je bila betonirana z železnimi vrati, končno 20 svinjakov, 14 drvarnic in dva lepa čebeljnjaka. Živina še ni prehudo prizadeta, pač pa vozovi in razno hišno, obrtno ter poljsko orodje, obleka in razne potrebščine pri kmečkem gospodarstvu običajne.

Čudoviti so nekateri slučaji! Tako na primer je Hribarjeva kašča močno betonirana in ima železna vrata, ogenj ni mogel v shrambo, a vsled silne vročine je mast vsa scvrta in suho meso kot kost zvito! Pri sosednjem lastniku pa je ogenj upepelil vrata in okna, a kadi so nedotaknjene, v sosedni listnici vrata in okna vse uničeno, ostalo pa je celo listje. Obok se je izkazal. Ali bo ostalo zidovje še kaj prida ali ne, se ne ve še!

Na spodnji strani se je vendar neustrašenim gasilcem iz Dolenje vasi, Prigorice, Rakitnice, Ribnice, Jurjevce, Sušja, Dan ter Goricevasi, ki so bili takoj na mestu z brizgalnami, posrečilo ustaviti grozni val pri št. 26, na zgornji strani pa je poleg neumornega dela gasilcev pomagalo še lepo košato drevje, da ni posegel divji plamen na hiše ob cesti in onkraj ceste. Posledice divjega požara so prežalostno pogorišče, kjer so prej stale lepe hiše. Vsled silnega strahu je po kapi zadeta umrla ženska, druga je sedaj v smrtnem boju.

Za pomoč so se zavzele takoj okoliške in domače sosedne vasi! Prišel je na lice mesta veliki župan, okrajni glavar in par inženirjev iz Ljubljane. Vlada v Ljubljani je za prvo pomoč določila 50,000 dinarjev podpore. Poslanec Škulj se je z vso silo zavzel v Belgradu za pomoč. Notranji minister je določil 40,000 dinarjev podpore, poljedelski 25,000 dinarjev. Poslanec Škulj je govoril v parlamentu o silni nesreči in stavil nujni predlog za izdatno pomoč. Vsa zbornica je soglasno sprejela predlog, ki se je odkazal finančnemu odboru. Toda to je malo, saj se ceni škoda nad tri milijone dinarjev.

V soboto je prišel na pogorišče tudi knez Auersperg, na katerega se je naslovila prošnja za pomoč v lesu. Upamo, da bodo tudi druga srca pomagala z darovi lečiti grozno rano nesrečni Prigorici. Ustanovil se je odbor za pomoč v blagu in denarju, ker pogorelci sami ne bodo prosili po vaseh. Opozarjamo, da nekateri sleparji prosjačijo kot pogorelci darove, ki jih potem sami vporabljajo za svoje namene, zato darove pošiljati le na odbor! Upajmo, da z božjo pomočjo in pomočjo dobrih ljudi vsaj malo čimpreje zacelimo grozni udarec lepi Prigorici! Prosimo!

Po požaru.

Nesreča požara je bila tako grozna, da se pogorelci niso mogli kmalu dvigniti od groznega udarca. Pa kaj hočeš — javkati ne kaže, marveč krepko in korajžno na delo z zaupanjem na Boga in dobra srca. Oboje že občutimo! Korajžo smo že dobili, da bomo kmalu pod streho, saj imamo toliko dobrih src, da so pogorelci ginjeni do solz. Vsa čast naši sosednji fari Ribnici.

Darovanje v cerkvi je dalo 3,682 dinarjev, županstvo pa je nabralo po trgu 4,580 dinarjev, nekaj obleke in hrane. Prisrčna zahvala! Ribnica in domači in celo sodražke vasi, da celo noter iz Rašice in Velikih Lašč pa so nam priskočile na pomoč z vožnjo! Po 130 voz opeke se je pripeljalo iz Ribnice en dan, apno pa od g. Grebenca iz Dolnjih Lazov. Za trame je bilo najhujše, ker sveže trame je težko dvigati na zrahljani zid. Po Sodražici so jih največ nakupili, a desk smo pa prejeli precej v dar.

Društvo Ribnica je poslalo takoj drugi dan nesreče 28 kubičnih metrov desk. Knez g. Auersperg je prišel osebno na pogorišče in daroval 25,000 dinarjev v lesu in denarju. G. graščak inžener Rudež iz Ribnice je poslal 25 kubičnih metrov desk in še druge robe. Graščak iz Ortneka g. Kosler vagon desk in še okroglega lesa. G. Kajfež iz Kočevja večjo množino rezanega lesa isto Lesna industrija v Kočevju.

Firma Ilc in Shinkel ter Češarek, kaplan in drugi istotako lesa. Mnogi so nam dali sena! Zavarovalnice so takoj cenile škodo in takoj izplačale, skoro povsod le Vzajemna. Žal, da so bile zavarovalne vsote nizke, a zameriti ni kmetu, ko revež zmirom daje, daje, a kaj prejme v tej grozni krizi!

Prosimo še darov, saj škoda znaša tri milijone dinarjev. Dobro se nam je zdelo, da sta g. veliki župan in okrajni glavar dr. Logar takoj prišla na pogorišče in tudi obljubljena podpora je takoj prišla. Hvala! Odbor je vedno na delu in pomaga nesrečnim vaščanom v vsakem oziru. Ponovno se obrača na vso javnost še za pomoč! S solzami v očeh se reveži zahvaljujejo za vsak dar in sami kličejo: "Ne bi nikdar mislili, da je še toliko dobrih src na svetu." Vas Otavce (pri Ribnici) je dala v prodaj seno vaške košenine in ves skupiček pomnožen z darovi vaščanov darovala za pogorelce! Ne bomo pozabili! **Poročevalec.**

Kraljevo kronanje. Govori se, da bo kralj Aleksander slovesno kronan to jesen. To kronanje bi se izvršilo v zgodovinskem samostanu Žiči, druge svečanosti pa v Belgradu in Zagrebu. Kronanja se morda vdeleži tudi italijanski kralj, ker sta obe rodbini v sorodstvu, gotovo pa še ni.

Umrl je v ljubljanski bolnici za vnetjem slepiča mladi koprivniški župnik g. Janez Sadar. Bil je zelo izobražen mož, z globokočutečim srcem in finim občutom. Pokoj blagi duši!

Umrl je v Hajdini pri Ptuju ondotni župnik g. Gašper Zrnko. Pokojnik je bil radi svoje ljubeznivosti in dobrohotnosti zelo spoštovan.

Pri košnji ga je zadela kap. Dne 7. junija je v Teharjih pri Celju zjutraj pri košnji naglooma umrl spoštovani veleposestnik Karel Gorišek. Zadela ga je kap. Svoj čas je bil več let župan.

Iz Device Marije v Polju. — Procesija na praznik sv. Rešnjega Telesa se je vršila kljub slabemu vremenu skoraj nemoteno, ker je dež ponehal za en čas. Bilo je pač hitreje končano kot po navadi.

Na binkoštno nedeljo je divjala pri nas posebno v Polju in na Studencu huda nevihta. Kmalu je začela padati tudi toča, ki bi nam bila skoro uničila vse poljske pridelke. Sreča je bila, da je kmalu ponehala. Strela je pa udarila v Majerjevo hišo v Gornjem Kašlju. Bila je pa vodena in ni napravila druge škode, kot vrgla gorenje okno na tla in opraskala zid. Poleg tega je treščilo v zvonik in pa v en drog nove električne napeljave, ki ga je preklalo na dvoje.

Z elektriko gre zelo počasi in se sedaj napeljuje v cerkvi, župnišču in nekaterih posestnikih. Župan je sklical zadnjo nedeljo odbor za elektriko, ki je ugotovil, nekatere nepravilnosti. Sklenili so, da se skliče v kratkem sestanek ljudi, na katerega se povabi tudi inženir od firme. Kar se tiče lovskega denarja, so skoraj vsi pripravljeni pustiti denar za nabavo drogov razen par ljudi, ki od tega tudi ne bodo obogateli. Občina bo morala iskati kritje za to drugje. Še vedno pa ni rešeno, čegava bo last ena tretjina omrežja po desetih letih.

V Podgradcu pri Polju je povozil vlak znanega posestnika **Fležarja. Razmesaril** ga je popolnoma. Ko ga je pregledala komisija, so ga takoj odpeljali v mrtvašnico v Dol.

Zapuže pri Begunjah. Dne 28. maja je umrl tukaj o. Ivan Avsenek, ravnatelj poštne hranilnice v Ljubljani. Zadnji dve leti je tožil, da mu želodec nagaja. Da bi se okrepil, je prišel začetkom maja v svoj rojstni kraj Zapuže. A Bog ga je kmalu poklical k sebi. Zapušča edino hčerko. Soproga mu je nekaj mesecev prej umrla. Na njegovem rojstnem domu pa je njegov mladi nečak-gospodar pred enim mesecem podlegel jetiki. Rajni g. ravnatelj je bil eden izmed onih slovenskih kmečkih sinov, ki so se s svojo brihtnostjo in pridnostjo visoko povspeli.

KAKO SKRBI GOSPODINJA ZA MIR V HIŠI

Mir je solnčni žarek v hiši. Da ta blagodejni solnčni žarek svit ohrani, je sicer najlepša, najhvaležnejša, pa tudi najtežja naloga gospodinje in matere. Mnogo gospodinj, žena in mater meni, da to nalogo najlože reši, če poglavarju družine — gospodarju — vse dogodke, ki bi mogli vzbuditi od njegove strani grajo ali nerazpoloženje, kratko in malo prikrije. V kateri družini pa se ta način družinskega občevanja udomači, se pa tudi vsak dan bolj in bolj razvija toda na svoj način.

Na mesto molčanja se prav kmalu prikradejo razni ovinki in naposled celo laž. Četudi tako ravnajo ne bi vodilo do težjega razdora vdružini, če bi stvar prišla na dan, vendar vpliva zelo slabo na vse člane družine, ker nekako zrahlja pojme pravičnosti, otopi ljubezen do resnice in ogorža zaupanje.

Pa se zgodi, da gospodinja prikrije gospodarju resnično ceno svoje nove obleke, češ, rečem tu malo manj, pa pri gospodinjskem denarju pridobim. Toda že tu se zaplete gospodinja v neke nerednosti, ki navadno ne ostanejo prikrite in zlasti pri uslužbencih dado povod, da tudi oni s svoje strani gospodinji na ta način, katero zagodejo. In tudi to: kako naj žena, mati, gospodinja pričakuje od uslužbencev močnejše in trdnejše moralne temelje, kakor jih ima sama?

Zadeve, o katerih hista gospodar in gospodinja enakega mnenja, naj ta dva nikoli ne razpravljata pred uslužbenci ali otroki. Najbolje, da se o tem razgovorita zvečer, ko so otroci že odšli k počitku. Najboljše sredstvo pa, da take zadeve ne dado povoda za prerekanje in razdor, je lepa samopremaga, ki itak spada k najlepšim lastnostim vsake gospodinje. Če je žena-gospodinja zmožna, razburljivim in celo nepravičnim zadevam z mirnostjo priti v okom, se ji bo tudi sicer posrečilo vse urediti prav in brez prepira. Vse zadeve pa, ki bi kljub samopremagi žene-gospodinje utegnile izzvati prepir v hiši, naj se med prizadetimi poravnajo med štirimi očmi.

Gospodar in gospodinja morata svojo avtoriteto celi družini nasproti brezpogojno varovati. Tako naj se na primer v gospodarjevi odsotnosti ne vrše take stvari, ki bi se sicer ne smele; pravtako naj gospodinja nikoli ne izda drugačnega ukaza, kakor ve, da bi zahteval gospodar. Istotako naj pa tudi gospodar varuje gospodinjin ugled, ter naj v pričujočnosti poslov ne popravlja ali ne izpreminja njenih ukazov. Zlasti v vzgojnih zadevah je taka skupnost in enotnost zelo priporočljiva, da, naravnost potrebna. Oba skrbita drug za drugega, da so njihovi ukazi in odredbe otrokom sveti in zato neizpremenljivi; zato pa tudi gleda vsak izmed njiju, da otrokom celo pomaga izvršiti dane ukaze.

Kar se nerednega in nerodnega zgodi v gospodarjevi odsotnosti, naj gospodinja sama vravna in popravi. S tem, da za take stvari kliče gospodarja na pomoč, kaže svojo nezmožnost in si kvari ugled. Seveda je dobro in potrebno, da ga o teh stvareh obvesti, ko so že poravnane, da ima gospodar pravo sliko o njenem delu, pa tudi o ostali družini. Nikoli pa naj ga v tistem kratkem času, ki ga ima mož-gospodar odmerjenega za miren počitek v krogu svoje družine, ne trapi s pripovedovanjem in naštevanjem vseh podrobnih prestopkov otrok in družine. Mnogo bolj naj skrbi, da se v tem krogu mož res dobro in udobno počuti, vse zadeve, ki morajo biti pa tudi njemu znane, naj prihrani za mirno večerne ure, ko se sama nemoteno in v miru lahko o vsem porazgovorita. Takrat že tudi v miru napravita delovni načrt za prihodnji dan.

V takem skupnem in sporazumnem delu uspeva mir v družini in se množi tudi njeno blagostanje. **"D."**

Pomaranča je na Južnem Kitajskem doma. Pred več tisoč leti je prišla v Indijo in od tam polagoma v Južno Evropo. A prvič so jo sadili v Evropi šele sredi 16. stoletja, in sicer v Lizboni.

Podgana se strašansko hitro množi. Par podgan bi bil v treh letih obdan od 20 milijonske podganske armade, če bi ne bilo nobenih sovražnikov itd. V četrtem letu bi imel ta par že 100 milijonov potomcev.

Kaj je dala Evropa Ameriki. Neštevilne kulturne sadeže in vso živino (žito, govedo, konje, ovce itd), dobila je pa od Amerike le prav malo (razen dolarjev) koristnih rastlin in domačih živali. V prvi vrsti pridejo v poštev krompir, koruza, kaktus, paradižnik in tobak, dalje puran in morski prašiček. Koruzo in krompir so pri odkritju Amerike domačini že splošno pridelovali. Od začetka 16. stoletja so oba sadeža začeli gojiti v Evropi, najprvo španski in italijanski vrtnarji.

Iz Italije je šla koruza najprvo v Orient in nato šele nazaj v srednjo Evropo. Krompir je prišel najbrž leta 1566 na Irsko, med 1560 in 1570 na Špansko in v Italijo in nato naprej. Krompir so sprva le malo vpoštevali; šele Angležu Frank Drake je poskrbel za večjo razširjenost, a narodno-gospodarski pomen je dobil krompir šele v zadnji tretjini 18. stoletja. Puran je prišel iz Srednje Amerike leta 1520 na Špansko, 1524 na Angleško v Nemčijo in nekoliko pozneje na Francosko. Dolgo časa je veljal za luksus. Prvę morske prašičke so videli leta 1551 v Parizu, 1554 v Augsburgu. V svoji domovini Peru (Južna Amerika) so bili prašički najvažnejša klavna in daritvena žival, v Evropi so jih imeli v začetku samo za zabavo. Šele v novejšem času so zadobili kot poskusne živalice za medicinske namene nepričakovan pomen.

Pogreb Srečka Kosovela. V Tomaju na Krasu so 30. maja popoldne položili k zadnjemu počitku telesne ostanke mladega slovenskega pesnika stud. phil. Srečka Kosovela, ki je sklenil svoje mlado življenje komaj v 22. letu. Pogreb je bil zelo lep. Kraško ljudstvo je prihitelo od vseh strani v velikem številu, da vzame slovo od umrlega pevca svoje zemlje. Že na mrtvaškem odru ležečega ga je domača mladina bogato okitila s cvetjem in šopki in venci. Na dan pogreba se je pripeljala iz Ljubljane delegacija akademikov z naše univerze. Sprevod je bil izredno lep; za pokojnikovimi sorodniki so telji in znanci, dolga vrsta dostopali njegovi tovariši, prijamačinov in dekleta v belih oblačilih. Na grobu je govoril najprej v imenu katoliške akademije omladine g. Tozon, g. Bratko Kreft pa se je poslovil od pokojnika s cvetjem, natrganem na ljubljanskem polju. Za domače fante in dekleta je govoril rajnega prijatelj Mile. Mesto grude so ljudje metali v grob sveže cvetje, ki je pokrilo polovico jame.

Sovjetska imena.

"Krasnaja Pečat" (Moskva) poroča, da so letos natisnili vsi koledarji, katere razpošiljajo svojim nastavljencem državni uradi, seznam "sovjetskih imen, ki so priporočljiva za nadomestitev krščanskih, ki nič ne pomenijo in žalijo proletarsko zavednost."

Trgovsko-obrtniška zbornica zapadne Rusije priporoča na primer za deklice ime "Razstrela (ker je car ustrelil toliko delavcev 9. januarja, 1905) in za dečke ime "Troi" (seveda od Trockega). Novi "svetniki" se navedeni po stari navadi za vsak dan. Tukaj najdemo: Bakun, Lunačar, Uljan, Solidar Sen (na čast Sun-jaz Sluz). Prol(proletarec) za dečke. Za deklice pa: Protesta, Revolta, Dekreta, Engelsina, Metalina, Tekstelina in druge.

KAKO SO ODKRILI KAVO

(Arabska pripovedka)

Pred mnogimi leti je potoval iz Bagdada neki arabski derviš (menih) na čelu karavane mogočnega kneza Aladina. V puščavi jih je dohitela noč, utrujeni so se utaborili v zapuščeni oazi ali zelenici. Napravili so ogenj in segreli so vodo v kotlu, da skuhajo večerjo za kneza in za njegovo spremstvo. Ko je hotel derviš zavreto kavo uporabiti, je zapazil, da je padlo vanjo nekaj zdrobljennih in napol sežganih zrn tiste rastline, ki so jo nalagali na ogenj. Težko mu je bilo, da bi vrgel vodo proč, ker ni bilo daleč naokoli nobene več, in pokusil je rjavo tekočino. Videč, da ima dober in prijeten okus, jo je ponudil tudi svojemu gospodarju. Knez je poznal zvestobo in znanje derviša in je pokusil to čudno in nepoznano pijačo. Za njim so pili tudi še drugi.

In glej čudo! Takoj je izginila utrujenost iz njih teles, izmučenih od dolgega in težavnega pota; čutili so se sveže in čile, tako kot se čutimo samo po dolgem počitku in globokem spanju. Zahvalili so se Alahu in so legli spat. Drugi dan so nabrali velike množine teh dragocenih zrn, ki vladajo nad utrujenostjo in zaspanostjo ter na novo oživljajo duha. Vrnivši se v domovino, je postal derviš zelo bogat in slaven.

Tudi Abesinci imajo priporedko o odkritju poživljajočega kavnega učinka. Pravijo, da so pastirji opazovali, kako so skakale koze in kamele včasih zelo zabavno okoli in sicer vselej takrat, kadar so prej uživale liste kavnega grma. Pastirji so pokusili in so občutili isti prijetni učinek.

Pristopajte v K. S. K. Jednoto!

The North American Bank

"ROLL OF HONOR BANK"

Ker je država Ohio označila slovensko banko The North American Bank kot vzorno, jo je postavila s tem na častno mesto in ji pripoznava:

1. da je naša banka prostovoljno preskrbela svojim vlagateljem dvojno protekcijo, ker je toliko prihranila od svojih dohodkov, da je danes njen preostanek večji kot kapital.
2. državne postave zahtevajo, da mora imeti vsaka banka najmanj 20 procentov rezerve. Naša rezerva pa znaša šestkrat več kakor postave določujejo.
3. Samo ena banka izmed petih doseže to čast.
4. Ker je naša banka "Roll of Honor Bank", je s tem zaznamovana kot ena najmočnejših bank v Združenih Državah.

Tako torej vidite, da je velikega pomena za vlagatelje, če je banka "Roll of Honor Bank". Zraven tega, da vam dajemo dvojno protekcijo, vam tudi nudimo dvojno mero izvrstne in prijazne postrežbe.

Naša banka bo plačala vsem vlagateljem, ki naložе svoj denar pri nas do 10. julija, obresti od 1. julija.

The North American Bank

6131 ST. CLAIR AVE.

Podružnica v Collinwoodu:
15601 WATERLOO RD.
CLEVELAND, OHIO.

Uradne ure vsak dan od 9. do 3. popoldne ter ob sobotah od 6. do 8. zvečer. Zaprto ob sredah popoldne in v nedeljo.

Za denarno pošiljatev na St. Clair Ave. vsak večer razven ob sredah od 6. do 8. ure.

LIFE AND LABORS
of
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST. O. F. M.
of Los Angeles, Cal.

On another occasion Bishop Baraga and Father Čebul were to go on some business to the Indian village Odanah, in the Bad River Reservation, a short distance from Ashland.

"Bishop," says Father Čebul, "let me take Mr. Remillard along to help row the boat." (Theophile Remillard is today an octogenarian maybe still living at La Pointe, where he has resided for almost 70 years.)

"No," says the bishop; "Remillard is a poor man and must work to support his family."

So they started with only a young man to row the boat, namely, Charles Haskins, who later resided at Ashland. The wind was against them and young Haskins made but slow headway against the waves, so that Father Čebul was obliged to take a pair of oars to help him.

"Don't do that, Father Čebul," says the bishop.

"Well," says Father Čebul, "if I don't row, the wind will drive us back to La Pointe."

Finally the bishop acquiesced. "Father Čebul," says he, "forgive me for not having followed your advice."

After they got to Chequamegon Point — Shagawamikong in Indian — they could proceed no farther, when all of a sudden Father Čebul thought of a rope he had stowed away in the prow of the boat. He then told Haskins to land, and tying one end of the rope to the boat, the young man was made to take the other end and draw the boat along walking on the beach, while Father Čebul himself acted as pilot; and so they proceeded to Odanah via Bad River, instead of going by way of the Kakagan, which would have been considerably nearer.

Father Čebul also tells this incident showing the judgment of God against the enemies of Bishop Baraga: A certain priest, whom charity forbids us to name, was giving great scandal through drinking, and his parishioners petitioned Bishop Baraga to remove him. The latter came to investigate the matter and suspended the unhappy priest. The priest had a few men of the parish on his side who took his part against the bishop. One of them came to intercede for the unhappy priest and spoke very disrespectfully to Bishop Baraga. In his excitement the man raised his hand in a threatening manner as if intending to strike the bishop. The same day the unhappy man lost his arm.

Even Protestants and men of no religion had great respect for Bishop Baraga. A certain man used to keep a stopping place and often secretly sold whisky to the Indians. Bishop Baraga, who often stopped at his house on his travels, would gently reprove him for his conduct, when he generally made some lame excuse, saying he only gave it to the Indians when sick, to cut the camphor,, and so forth.

Finally, however, he etired of the unpleasant, though gentle rebukes, of Bishop Baraga and meditated revenge. He knew the bishop was fond of cake, and so he told his wife, who was a Catholic, but a very poor one, to make liquorcake, which she did. Bishop Baraga ate of it in his simple, childlike way, surmising no harm. Then he said to Bishop Baraga:

"You always reprimand me for giving liquor to the Indians, and you have yourself taken a pint of brandy in that cake."

Bishop Baraga mildly answered: "I am sorry for you. I always took you for a gentleman — I am sorry."

This mild rejoinder, this simple appeal to his better nature, pierced him as if a dagger had bene thrust through his heart. He at once realized the meanness of the petty trick and fell on his knees, Protestant — though he was, before Bishop Baraga and humbly asked his pardon. He afterward perished on the "Sunbeam," which foundered in Lake Superior with all on the board except one Canadian-Frenchman, Frajeau, who resided at Superior for many years and died there.

Although a little out of the chronological order, the writer wishes to relate another anecdote showing the high esteem in which Bishop Baraga was held by all classes. They looked upon him as the beau-ideal of a Christian gentleman. When Bishop Baraga visited Bayfield and La Pointe for the last time he was very feeble, and his hands would tremble, being partly paralyzed. Father Čebul accompanied him on the boat on the return voyage to Marquette. McK. was captain of the boat. At dinner Bishop Baraga tried to eat a little soup, but his hand trembled so much that he spilt most of the soup before the spoon reached his mouth. Captain McK. saw this.

"Father Čebul," says the captain, "take my place at the head of the table!"

Reluctantly Father Čebul obeyed, not knowing what the captain meant to do. Presently the captain went down to Bishop Baraga and seating himself at his side, he fed the bishop with the spoon, holding the bishop's head with his other hand. This sight moved the passengers, especially the ladies, to tears, as the captain was otherwise a "rough-spoken man." They followed him out after dinner and thanked him in the name of humanity and Christianity for his kind act to Bishop Baraga.

CHAPTER LI.

Doing and Happening of Bishop Baraga during the Year 1860. Great Miseries on his Winter trip to Mackinac and St. Ignace. He Visits Superior, La Pointe and Bad River Reservation. Interesting Entries from his Journal.

When Bishop Baraga visited Mackinac and St. Ignace, in the spring of 1859, the fishermen, mostly French Canadians and half-breeds, were already gone to their fishing grounds, some 70 or 80 miles distant. He was told that he could find them at home only during winter. So he promised the Fathers in charge of those missions to come again during the following winter. This winter journey from Sault Ste. Marie to Mackinac generally took two and a half days going and the same length of time returning, and made it necessary to sleep out in the open air four nights.

Trusting in God's help, the Bishop set out on his journey on the 6th of February, 1860. He was accompanied by two men, who carried the necessary provisions and the blankets to sleep on at night. The weather was very cold. The bishop got a ride of three miles on a carriole, and then having put on his snow-shoes he traveled quite a distance. It would have moved any companssionate soul to tears to see this feeble old man, with heavy snow-shoes on his feet, drag himself along slowly following his half-breed guides, who walked ahead to pack down the snow a little. Now and then, at short intervals, the good men would stand still and look back to see whether their Father was following them.

(To be continued)

BABBLES

More shovel — still leaning heavy on it. The other day, after working all day, the gent with the spats went into a hydrozincatedis (Yiddish for "there is no more") fit. He grabbed his shovel and bent it in two then he stuck his head into a barrel of water, rolled over a sand pile and then then jumped headlong into the concrete mixer. Just imagine into the mixer — and he is still living. The mixer wasn't running so instead of pulling him out of the machine in pieces, he is only sporting a big bump on his head.

The other night I attended the Shovel Slingers Ball. It was a formal dance, all the boys coming to the affair with their dress suits. The party was staged in one of the downtown hotels, the crowd being so big that the Packards, Lincolns and Jordans etc., blocked all traffic on Euclid Ave. The entertainment started at 8 bells, when the grand march was in order.

In this march the boys carried their picks and shovels (mind you, all the while wearing their "soup and fish"). To make the dancing more pleasant, the elegant dance floor was sprinkled with cement and water instead of with wax. As to the dancing, there was no Charleston as you know how a guy feels after he has played with a shovel all day long.

Next in order came the shoveling contest. Each guy had his turn to throw sand, gravel and cement into the concrete mixer that so beautifully adorned the center of the ballroom. The time was taken for each one. You might guess who won the contest — no other than the gent with the spats. Just as he was through — fuee-e-e a whistle blew, the boys so accustomed to hearing the noon whistle that it was noon, and all sat down to eat their lunch that they had brought with them to the dance. But ah, no — the whistle was that of the cops. The house was pinched, raided. All I heard was "Don't give your right name," and "Grab your shovels boys." That is all I remember. I came too, finding a wheelbarrow and a shovel wrapped around my neck. No Foolin'.

Just imagine — In a little town in Ohio the firemen had nothing to do. Bright boys, pronto, they dash out and set out to set houses on fire. Next they dash back to the firehouse for the engine and back to the fire to put it out. Result — pictures on the first page, heroes. But there is a catch to it. The boys were caught setting the houses on fire and were tried and convincted, for arson. That's nice, but what about the barbers that put hair tonic on your chin after they shave you? They ought to be convicted also. Both the firemen and the barbers were looking for their own business. The principle is the same. If one is convicted, why not the other? See what I mean?

Duxell says he calls his sweetie cookie because she's been a way — fer so long.

Lahko noč!

Priprost lek proti oslovskem kašlju.

Strokovnjaki sedaj priporočajo oni stari zanesljivi lek, bikarbonat od sode (sodium bicarbonate), za lečenje oslovskega kašlja (whooping cough).

Raziskave v laboratorjih dveh brooklynskih bolnišnic so pokazale, da se v spremstvu oslovskega kašlja razvijajo kisline, proti katerim se lahko deluje potom malih ponovnih doz priprostih alkaličnih soli, kot so bikarbonat od sode, karbonat apnenca ali oksid magnezije. Poskusi z bolniki so bili jako uspešni. Bolniki, ki so dobivali doze takih soli, so ozdraveli.

Preiskava krvi otrok, ki imajo otroški kašelj, je dognala, da tekom te bolezni nastanejo neke kemične spremembe v krvi. Bikabornat od sode ali sličnе soli pa vračajo krvi normalno količino fosfora in delujejo proti kislinam. Pacijent, ki redno dobiva male doze bikarbonata od sode, preneha izmetavati, povprečno v roku enega tedna, in kašljati tekom dveh tednov. Mogoče je, da bolnik izmetava pri otroškem kašlju zato, ker se telo hoče iznebiti prebitka kisline.

Lepa sodba o ženi.

Francoski pisatelj Jožef de Maistre je zapisal o ženi tele značilne besede:

"Res je, da žene celega sveta niso ustvarile nikakih mojsterskih del. Spisale niso ne Ilijade, ne osvobojenega Jeruzalema, ne Hamleta, zgradile niso Petrove cerkve v Rimu, ne komponirale Mesija, isklesale niso Belvederskega Apolona in ne naslikale Zadnje večerje, iznašle niso ne daljnogleda in ne parnega stroja, toda napravile so nekaj večjega in boljšega, kajti na njih kolenih so bili vzgojeni pošteni in krepostni možje, in žene, najlepši umotvori sveta."

Nežen opomin.

Doktor South, dvorni kaplan angleškega kralja Karla II. (1660-1685), je nekoč pridigal dvoru in nekaterim odličnejšim lordom. Sredi govora pa opazi, da se polašča poslušalcev spanec. V hipu preneha, izpremeni nato glas in pokliče ponovno grofa Lauderdale. Ko ta vstane, mu reče kaplan mrzlo:

"Oprostite, Mylord, da vas motim v vašem miru; storil sem to zato, da vas prosim, da bi ne smrčali tako glasno, ker sicer bi lahko kralja vzbudili."

Pridobite tekoči mesec enega novega člana ali članico v aktivnem, in enega v mladinskem oddelku!

Umestna kazen.

Neki deček v Chicagu je bil priveden pred sodišče zaradi grdega obnašanja. Sodnik mu je za kazen naložil, da mora pod nadzorstvom nekega policaja čitati dobre knjige. Na legijone je odrastlih ljudi, ki bi morali biti tudi obsojeni, da naj čitajo

knjige o zdravju, osobito o jedi. Če želodec preveč nabašete z neredno ali nepravo jedjo, boste čutili slabe posledice, ki tvorijo "Ameriško zlo." K sreči je Trinerjevo grenko vino za to izborno zdravilo. Isto izčišča želodec, prežene slab okus, zabasanost, pline, sapo, glavobol in slabo spanje. Vprašajte vašega lekarnarja naj vam ga proda. —Muhe in komarje se mora sedaj pokončavati, ko se prikazujejo. Trinerjev Fli-Gass jih umori na mestu. Ako istega ne dobite v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill.

(Adv.)

ALI STE ŽE KUPILI
letne obleke za vas in vaše deklice?
Mi jih imamo sedaj več kakor kdaj poprej, vse številke do 50. Vse najnovejše mode, stalne barve iz vsakovrstnega blaga in to po skrajno znižanih cenah.
BENNO B. LEUSTIG
6424 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemnini za $3 na leto. Ključe hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinjice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstrižete obrestne kupone na svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot $740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir,
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Samo 30 dni
ZASTONJ
12 KRASNIH ZBIRK REKORDOV (PLOŠČ)
100 IGEL
z vsakim
Slovečim "Regal"
nosilnim fonografom
$35.00
vrednim samo za
$17.50

Kamor koli greste vam bo delal ta privlačen in krasen nosilen "Regal" dosti smeha zabave in veselja. V poletnem času vam naš Regal donaša zadnje glasbo ko na počitnicah čolnarite, ko se vozite z avtom, ko ste v kaki kempi, ali pa morda doma. Za to izjemno ceno lahko dobite ta krasen fonograf.

Tako dovršeno proizvaja Regal vsak glas, da se čuje vsaka delikatna potenca in vsaka karakteristika umetnika. Zdi se vam, kakor bi se ti slovenci umetniki mudili na vašem domu; lahko si jih kot navzoče predstavljate. Izdelan je zelo močno. Igra vse rekorde. Ima zelo fino izdelano pripravo, da se močne in lahke glasove čuje. To je najlepši fonograf za one, ki želijo najboljšega.

Opremljen je s tihim motorjem znanega izdelka in garantiran. Slušalnega roga ni treba odstraniti, če ta ročni fonograf nosite. Priprava za igle in shramba za 10 plošč vdelana s klobučino. Ta nosilni fonograf boste lahko imeli celo življenje; ponočni boste manj. Naša cena je znižana za 30 dni samo na $17.50, poleg tega dobite še 12 lepih rekordov. Prihranite si denar in pišite nam še danes. Nič predplačila, pošljite nam samo za $1.50 poštnih znamk ali denarno nakaznico v pokritje odpreme, fonograf boste pa plačali, ko ga dobite.

Naša garancija: Imejte ga 15 dni; ako ne boste z njim zadovoljni, pošljite nam ga nazaj, sakar vam bomo vrnili denar. Pišite naravnost na:

MUSIC INSTRUMENTS MFG. OUTLET CO. KEY R, 85 Harris Ave. Long Island City, N. Y.

POZIV! POZIV!
NA
PIKNIK-IZLET
S PLESOM
kojega priredjuje Crkveni odbor Hrvatske Župe Sv. Nikole is Millvale, Pa.
NA THOMAS GROVE
DORSEYVILLE, PA.
U NEDJELJU, DNE 11. SRPNJA (JULY) 1926.
DOBRO DOŠLI!
Vozovi će čekati na slijedečim mjestima:
MILLVALE: Na 24 Maryland Ave., 40th Str., Bridge. 11 A. M., 1. P. M., 2. P. M.
PITTSBURGH: 43rd & Willow Str., 48th & Hatfield Str., 51st, 54th, 57th, 62nd & Butler St.
ETNA: Croatian Hall i Ganster Str. Crossing.
N. S. PITTSBURGH: St. Nicholas Lyceum East Ohio Str., 1:30 P. M., 2:30 P. M.
ULAZNINA 50 CENTI PO OSOBI.
Zabavni odbor.

ZAHVALA.

Podpisani si štejemo v dolžnost, da se na tem mestu lepo zahvalimo vsem onim, ki so nam stali na strani za časa, ko nas je zadela nemila usoda da nam je kruta smrt ugrabila našega ljubljenega sinčka

Frank-a

v starosti deset let, 7 mesecev in 7 dni. Umrl je dne 28. maja vsled vnetja možgan.

Najprvo izrekamo našo prisrčno zhavalo njegovim krstnim botrom Josipu in Angeli Kraševec; dalje iskrena hvala g. kaplanu Rev. M. Butala za obisk in ker so mu podelili zadnjo popotnico v večnost. Potem se zahvalimo našim častitim šolskim sestram za obisk in tolažbo v njegovi bolezni in na zadnjo uro. Nadalje se zahvaljujemo vsem našim sosedom in prijateljem ker so darovali za sv. maše zadušnice in sicer: Mr. Filip Živec in družini, Mr. John Jakovčiču, Mr. Math in Mrs. Barbara Vranešič, Mr. Fr. Trope, Mr. Martin Goršič, Mr. Steve Kočevar in družina. Srčna zahvala njegovim mladim prijateljem, mašnim strežnikom (minutrantom) ker so darovali za sv. maše in vsem šolskim otrokom ker so tudi darovali za sv. mašo. Potem izrekamo vsem prijateljem in sosedom prisrčno zahvalo za darovane vence in rože; Bog Vam stotero poplačaj! Darovali so za rože: Krstni botri Jos. in Angela Kraševec, Mary Dobranič, Frank in Julius Skedel, Mr. Brunsvole in družina, Mr. Nitz in družina, Mr. Omota in družina, Mrs. Možina in družina, Mr. in Mrs. Van Esh, Mr. in Mrs. F. Živetz in Louis Smith. K sklepu se tudi lepo zahvaljujemo slavni K. S. K. Jednoti za hitro izplačilo posmrtnine; lepa hvala tudi cenj. društvu sv. Frančiška Sal. št. 20, h kateremu je naš nepozabni Franky spadal, — za lepo udeležbo pri pogrebu. Upamo, da se nismo nikomur pozabili zahvaliti; ako bi pa morda koga pomotoma izpustili, naj nam blagohotno oprosti.

Žalujoči:
Frank in Barbara Skrinar, stariši,
Raymond, Helena in Bernice, brat in sestre.

Joliet, Ill., dne 27. junija 1926.

ANTON ZBAŠNIK
Slovenski Javni Notar
4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.
Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJ!

Črna smrt

Zgodovinska slika iz XVII. stoletja.
Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje)

A za take želje kmetov se je gospoda v tistih časih še manj zmenila nego za druge želje in potrebe.

Iz mesta je drdral voz za vozom; nekateri visoko obloženi z vsem mogočim pohištvom, z zaboji, polnimi obleke in natlačenimi z jestvinami, kakor bi se ne mislili begunci nikoli več vrniti. Mnogi se tudi niso. V Halozah jih je zadavila morilka, in so jih tam pokopali. Na drugih vozeh so bili le ljudje. Ti niso marali ničesar s seboj vzeti iz okuženega mesta. Le za življenje jim je bilo, to so hoteli za vsako ceno rešiti. Vse drugo naj propade: med zelenimi haloškimi goricami so strohnela tudi njih trupla v skupnih grobih, izkopanih nalašč za od kuge zadavljene.

Vse begunce pa je spremljala nevolja onih, ki niso mogli iz mesta. Mnogi so bili v službah — priklenjeni! Trgovci niso mogli čez noč zapreti svojih prodajaln, ako se niso marali izpostaviti velikim izgubam, morda popolnemu polomu. Trgovina je v mestu ob vednih nesrečah že tako zelo opešala; kakor so se glasila lepa poročila o nekdanjem njenem cvetu, o silnem bogastvu trgovskih hiš ptujskih. Ti so morali vztrajati in čakati v strahu in v obupaju. Ostati so morali vsi revnejši, ki niso imeli vinogradov in zidanic, pa tudi suhega denarja ne. Kam in kako naj beže — priklenjeni, sovražnici izročeni na milost in nemilost!

Ti so bili najbolj vznemirjeni in vznevoljeni. V srcih in z besedami so se srdili na one, ki jim je bila usoda milejša in so mogli bežati pred neusmiljeno morilko.

Pogostoma so se na ulicah zbrale ob vozovih beguncev velike gruče ljudstva, ki je ustavljalo vozove in je hotelo bogatejšim meščanom beg s silo zabraniti. Glasni klici nevolje, psovke, grožnje so se slišale iz gruče in so zvenele na uho preplašeni gospodi.

"Če ste v srečnih dneh živeli med nami in od nas, kaj sedaj bežite?"

"Strahopetci!"

"Ali vam bo pomagano, če mi ostanemo v mestu?" je povprašal vnevoljen glas iz voza, včasih glas gospodov, včasih voznikov.

"Ko bogatini odbeže, se za nas siromake še manj kdo pobriga. Takšna je stvar! Sramota, da nas tako strahopetno zapuščate."

"Bogatini lahko gredo, kamor jim srce poželi! A mi? Stradali bomo kakor psi brez gospodarja in umirali kakor muhe jeseni."

"Če moramo umreti mi, naj umre z nami tudi gospoda, prenasičena z našim denarjem. Dol z voza!"

A kočijaž, ki je videl nevarni položaj, ni umel šale. Pomagal si je, kakor mu je bilo za ta slučaj že poprej naročeno; udaril je z bičem na levo in desno, da je zažvižgalo, in da je med ljudstvom zaječalo. In glej, v hipu je bila pot prosta. Tedaj je udaril konje, da so se vzpeli in se spustili v divji dir. Pač je priskočil kak besnež k njim, da jih zagrabi za uzde in jih ustavi; a je odletel v stran, v zid bližnje hiše, ali je padel po dolgem na grapavo cestno kamenje. Konji pa so drveli. Za vozom so sikale in kričale grožnje in kletvice; a niso škodovale ne gospodi, ne kočijažu, ne konjem. Kvečjem da je priletel kak kamen v voz.

Mestne oblasti so imele vse polno dela. Ker je bil gospod mestni sodnik po nesreči v svoji družini ves potrt in popolnoma bolan, sta morala prevzeti vso skrb za mesto gospod pišar in sin. Tako je mogel Dominik v teh časih malokdaj na Hajdino. Oče je potreboval njegove pomoči, čile, vztrajne, mlade njegove moči. Ker je slutil in se bal, da pridejo časi, kakršni so bili pred dvajsetimi leti, ko je bilo vse mesto zbegano, razburkano(vzbunjeno. Morda celo časi, o kakršnih govore stari ljudje in pripoveduje mestna historija iz leta 1586; tako strašno je zdivjalo ljudstvo, da je bila brez moči mestna gosposka, brez moči cerkev. Grajski sodnik je moral nastopiti s svojimi ljudmi, da je ukrotil sodrgo in je napravil v mestu vsaj za silo red.

In res, gospod pisar se ni motil: prišli so hudi in burni časi. Tedaj je bilo treba dan na dan ljudstvo iznova miriti. Ker razni obupanci in propalice so javno hujskali na upor in na nasilnost . . .

"Umreti bo tako treba! Zato pa poprej živimo! Naj dajo skopuhi in bogatini svoj denar nam revežem! Čemu jim bo! Saj vsi umremo! In mi stradamo! Lačni in žejni ne maramo umirati!"

Težki časi so bili! Bilo je treba jasne glave, močne roke, da je množico brzdala in krotila.

Drugi dan so pridigali, da se naj nihče več ne trudi in naj ne lela; ker sodni dan je blizu!

Na oglih ulic, na trgih in sredi cest so postajali ti preroki, izvečine nemaniči in delomrzneži; mnogokrat tudi taki, ki so mnogo dni preklečali po cerkvah, se bili na prsi, si pulili lase, zdihovali in molili v najglobji skrušenosti, a so naposled obupali nad božjim usmiljenjem in nad seboj. Tedaj so postali preroki nirvane, glasniki smrti. Glasno so klicali na ulicah ljudi skupaj in so razkladali svoje misli in svoj žalostni evangelij vsakomur, ki jih je maral poslušati.

"Nespameten, kdor še dela! Čemu? Jejmo in pijmo in se veselimo, dokler še moremo! Kmalu tako vsi umremo!"

Take besede, govorjene navadno z velikim ognjem, z bolnim, skoro blaznim prepričanjem, so budile v zbeganem ljudstvu glasen odmev. Vedno večje gruče so se zbirale ob njih. Nemirna srca, strahu in obupa polna, ker nikjer in od nikoder ni bilo pomoči, so bila rodovitna tla za nove nauke.

"Pa dajmo: pijmo! Tako vsaj pozabimo nevarnosti in mirneje zremo zadnji uri nasproti. Še smejajmo se kleti morilki."

Krčme so se polnile. Razni muzikanti, že stari znanci v mestnih pivovarnah, a tudi razni dosedaj neznani umetniki godci, slabi v svoji umetnosti, a veliki v govorjenju in zabavljanju, mojstri v pitju, so brzo porabili to priliko. Kakor na najbolj prisrčno povabilo so prihajali v gostilnice in so godli. Vsepovsod, v krčmah in na ulicah se je razlegal vrišč, krik, vpitje in neubrano petje in divje ukanje. Kakor bi ves svet zblaznel, je plesalo vsepovprek: stari in mladi, polpijani in povsem pijani. Bili so hudi časi.

V začetku je pač mestno vojaštvo prišlo zdaj v to, zdaj v ono beznico.

"V imenu gosposke: mir in narazen, ljudje!"

Zelo začudeni pogledi so v prvem hipu merili vojake. Kmalu pa je začudenje prehajalo v zasmeh, v rezko nevoljo, v divji srd in v očiten punt.

"V imenu gosposke? Če ima gosposka takšno moč, pa naj zapove kugi, da se iz mesta pobere; in naj ukaže črni smrti, da nas pri miru pusti. Tedaj bomo tudi mi pri miru!"

(Dalje prihodnjič)

Mohamedanska apologetika.

K nekemu dervišu, mohamedanskemu menihu, je prišel mož, ki mu je predložil tri vprašanja.

1. Zakaj pravimo, da je Bog povsod pričujoč? Jaz ga ne vidim, pokaži mi, kje je?

2. Zakaj zasluži človek za svoje grehe kazen? Saj nima proste volje in proti volji božji ne more ničesar storiti.

3. Kako more Bog kaznovati satana s peklenskimi kazni, ko je vendar sam napravljen iz ognja; ogenj ne more ognju nič hudega prizadeti?

Derviš pograbi po teh besedah kepo prsti in jo vrže z vso silo možu v glavo. Ubogi mož, ki ga je ta nenavadno krepki odgovor presenetil, se pritoži pri kadiju (sodniku). Kadij pozove derviša na odgovor.

"Zakaj si vrgel možu v glavo kepo prsti, namesto da bi mu odgovoril na stavljena vprašanja?"

"Saj to je bil ravno moj odgovor," odvrne derviš, "in sicer najboljši, ki sem mu ga mogel dati, ker sem z enim odgovorom odgovoril na tri vprašanja. Mož pravi, da ima v glavi bolečino. Jaz je ne vidim. Pokaže naj mi on svojo bolečino in jaz mu pokažem Boga. Prišel je k tebi in me zatožil. Kako pravico ima on do tega? Jaz nimam proste volje in on nima pravice zahtevati, da ti mene kaznuješ, ker me je Bog prisilil, da sem metal. In končno, kako more prst poškodovati prst? Saj je mož ustvarjen iz prsti! Prst ne more škodovati prsti, če ogenj ne more škodovati ognju."

Ubogi mož ni nikdar pozabil derviševega nauka.

Starost živali.

Dolgoletna skušnja uči o starosti živali sledeče:

Pajk živi eno leto, čebela štiri, veverica sedem, zajec sedem do osem let, kunec devet let, koza, ovca, kokoš deset, kos 12, fazan 15, lisica 16, antilopa 18, opica 16 do 20, mačka 18, rak 26, krava, prešič, golob, volk, kanarček, jelen, medved 20, osel 20 do 25, pes 23 do 28, tiger 25, konj 25 do 30, gos 50, kamela 50 do 60, orel, vrana, krokodil, papiga, pav, želva, labud 100, krap 100 do 150, slon 150 do 200 let.

Arabski recept za dober zakon.

Ko arabska mati omoži svojo hčer, ji da na pot sledeče nasvete:

"Ti zdaj zapuščaš tiste, od katerih si izšla; poslavljaš se od gnezda, ki te je tako dolgo varovalo, in iz katerega si se dvignila, da si se naučila hoditi; odhajaš zato, da se ukloniš možu, ki ga ne poznaš in na čigar družbo nisi navajena. Svetujem ti, da mu postaneš sužnja, če hočeš, da bo on tvoj sluga. Zadovolji se z majhnim. Pazi zmiraj na to, kar bi njegove oči mogle videti, in skrbi, da ne bodo njegove oči nikdar videle slabih dejanj. Čuj nad njegovo hrano, čuj nad njegovim spanjem; lakota povzroča razburjenost, nespanje pa rodi slabo voljo. Skrbi za njegovo lastnino; napram njegovim sorodnikom bodi prijazna; glede njegovih skrivnosti bodi nema; če je on vesel, ne bodi ti črnerna, če je on črneren, ne bodi ti vesela — potem te bo Allah blagoslovil.

Ali ima vaše društvo že dva nova člana za prihodnjo sejo?

Najhitrejša odpomoč za srbečico

Nič ni tako dobrega in uspešnega za ustaviti srbečico in drugo razdražitev kože, kakor Severov Esko. Rabite ga po navodilu, pa boste dosegli zaželjeni uspeh že po prvi poskušnji. Čemu trpite take bolečine, ker lahko dobite Severov Esko v bližnji lekarni. Bodite pa pri tem oprezni ter odločno zahtevajte samo Severov Esko in nič drugega. Ako se vam morda kaj drugega ponudi, odklonite isto; lahko tudi nam pišete, da vam to zdravilo dopošljemo. Cena lončka 50 centov. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. (Adv.)

VSE SUKNJICE ZA DEKLICE

Od 7 do 15 let, kar jih imam še v zalogi, morajo biti razprodane in to so suknje, vredne od $8 do $12.50, sedaj samo $4.95

Sedaj imate priliko dobiti otročje suknjice skoraj zastonj pri

BENNO B. LEUSTIG
6424 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.

OGLAS.

Ravnokar sem dobil iz starega kraja veliko zalogo najboljših **kos** z imenom **(Vulkan)**, vse garantirane, dolge 28 in 30 palcev (inch).

Cena $2.50; poštnino plačam jaz.

Ravno tako izdelujem najboljše **kotle** po naročilu, kakor kdo želi. Pišite za pojasnila.

MATH STONICH,
303 — 1st Ave. North,
Chisholm, Minn.

NAJVEČJA ZALOGA

LUBASOVIH HARMONIK

in edina agentura za vso Ameriko za najboljše vrste starokrajske kose, motike in drugo orodje. Z naročilom nam pošljite denar ali poštno nakaznico. Poštnino plačamo mi, cene so:

Kose MOLDOVKE najmočnejše, jamčene, 26—28—30—33 palcev dolge, so po $2.50, šest kos skupaj po $2.25 vsaka.

Kose, ožje POLERANKE, 30—32 palcev dolge, po $1.50, 6 kos skupaj po $1.00.

Kosišča močna in trpežna po $2.00, močnejša kosišča $2.25.

Klepalno orodje po $1.50.

Brusilni kamni "Bergamo" po 75c, manjši po 50c.

Oselniki, leseni, po 50c. Srpi, veliki za klepati, po $1.00. Motike "Struške" ročno kovane v Dobrem polju, po $1.50, večje $1.75.

Razpošiljamo starokrajske šlifane literne steklenice, ½ litra 90c, 1 liter $1.25, 2 litra, štefan $1.75. Plankače po $3.00. Razpošiljamo tudi na vse kraje dobro zapokane bakrene kotle s kapo in cevmi prav po starokrajskem načinu izdelane.

Naslov zapišite samo:

STEPHEN STONICH, Chisholm, Minn.

Importirano orodje

Kranjske kose z rinkco, iz garantiranega jekla, 24, 26, 28, 30 palcev $2.00. — Kose poliranke $1.40. Klepalno orodje $1.25. — Motika, domačega izdelka $.90. Srp 85c, pralca 30c, brusni kamen 50c, ribežen za repo, z dvema nožema $1.35. Kosišče $2.00. — Poštnina prosta.

MATH PEZDIR,
Box 772 City Hall Sta.
New York, N. Y.

Telefon pisarne: 6498
Telefon stanovanja: 824

JNO A. TEZAK
SLOVENSKA CVETLIČARNA.
vogal N. Chicago in Indiana St.
JOLIET, ILL.

V zalogi imam sveže rože; izdelujem vence za pogrebe, šopke za poroke in za bolnišnice.
Naročila se sprejemajo tudi pismeno, telefonično in brzojavno potom.
Vsa naročila se izvrše po zelo nizki ceni in točno. Poskusite z naročilom enkrat pri meni.

Ako vam spadajo lasje ali ste jih že izgubili. Moja "Alpen - tinktura" napravi, da v 8 dneh počnejo lasje rasti. Stari in mladi gospodje in dame rabijo samo mojo "Alpen - tinkturo" za rasti in proti izpadanju las, ker je dokazano, da je Alpen-tinktura edino prvo serstvo na svetu moderne znanosti, ki deluje v teku 8 do 14 dneh tako na lasje takoj počno rasti. "Bruslin-tnitura" zoper sive lase takoj izvrstno deluje, da postanejo lasje v 8 dneh popolnoma naturni kakor v mladosti. Dalje imam najboljša zdravila zoper Reumatizem, rane, opekline, srbečo kožo, kurje oči, bradovice, potne noge, solnčnate pike ali drugo nečistost na obrazu itd. $5.00 vsakemu ki bi rabil zdravila bez uspeha, pišite po cenik ga pošlem zastojn.

JACOB WAHCIC,
1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio.

NAD 20 LET

že izdelujem

HARMONIKE

ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljšo skušnjo in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.

V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge

PIANO ROLE IN plošče za gramofone

Pišite po cenik.

Pri meni boste dobili vsak muzikaličnl inštrument, mali ali veliki, za nizko ceno.

Blago razpošiljam po celi Ameriki.

Se uljudno priporočam rojakom

ANTON MERVAR
Music Store
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča magr. Knaip v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK.

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

J. KLEPEC, javni notar,
Real Estate, Insurance, Loans,
107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.
Zavaruje hiše, pohištva in avtomobile proti požaru, nevihti ter tatvini in za slučaj nezgode pri največjih in najboljših družbah sveta. Prodaja hiše in lote. Posojuje denar na prve vknjižbe in prodaje zadolžnice, ki nosijo 6% obresti. Telefon 5768 in 1991-R.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
2187 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill
Pišite po cenik!

MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica
522 N. Broadway JOLIET, ILL.
Telefon 2380-J.

Ali radi čitate

—**LEPE in zanimive povesti in romane**
—**PODUČNE članke in razprave**
—**ORIGINALNE vesti iz slovenskih naselbin**
—**RESNIČNE cerkvene in verske vesti**
—**NAJNOVEJŠE splošne svetovne vesti**
—**AKO, tako, potem se naročite še danes na edini neodvisen slovenski političen katoliški list v Ameriki:**

Amerikanski Slovenec

ki izhaja razun nedelje in ponedeljka vsak dan. Stane za celo leto $5.00, za pol leta $2.50. Naročite si ga za pol leta za poskušnjo.

TISKARNA

Naša tiskarna je edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki. Izdelujemo za cenjena društva pravila, vplačilne knjižice, pisemski papir in vse kar spada v tiskarsko stroko. Vprašajte vedno tudi nas za cene.

Vsa naročila naslovite na:

Amerikanski Slovenec
1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma **brez obresti**, ampak ga nalaga v **varne**, državne, okrajine, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeznanih korporacij, ki mu donašajo **od 5% do 6%** obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbenecirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

67 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našim 1927 počitniškim klubom, — snujejo se zdaj.

Mi imamo šest vrst klubov na izbero. Ako si vsak teden prihranite in vložite v banko 50c, $1.00, $2.00, $5.00 ali $10.00 za dobo petdeset tednov, boste imeli prihodnje leto potrebno svoto za počitnice.

Premoženje te banke znaša $13,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET